

JIHOČESKÁ UNIVERZITA

Pedagogická fakulta

DIPLOMOVÁ PRÁCE

2007

Jana Heřmanská

Jihočeská univerzita
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy a sportu

NÁVRH A OVĚŘENÍ
TURISTICKÉHO PRŮVODCE
PÍSECKEM

Suggestion and verification turist giudebook in
region Pisek

Autor: Jana Heřmanská, učitelství pro 1. stupeň ZŠ

Vedoucí práce: Mgr. Zdeněk Tomšíček, odb.as.

České Budějovice 2007

Bibliografická identifikace

Název diplomové práce: Návrh a ověření turistického průvodce Píseckem

Pracoviště: KTVS PF JU

Autor: Jana Heřmanská

Studijní obor: Učitelství pro 1. stupeň ZŠ

Vedoucí práce: Mgr. Zdeněk Tomšíček, odb. as.

Rok obhajoby: 2007

Anotace:

Diplomová práce se věnuje návrhu a ověření turistického průvodce Píseckem vhodného pro 1. stupeň základní školy.

Práce je rozdělena na část teoretickou a praktickou. V teoretické části se nachází charakteristika turistiky, její obsah, význam, formy a také pojetí turistiky ve vzdělávacích programech na 1. stupni základní školy. V závěru teoretické části je charakteristika zvolené oblasti.

Praktická část začíná přehledem tras. Poté je každá trasa rozepsána, ověřena a doplněna mapou a fotodokumentací.

Součástí diplomové práce jsou také přílohy, které obsahují materiály vhodné k navrženým trasám a dopravní informace pro turisty.

Klíčová slova: turistika, trasy, ověření, charakteristika oblasti, mapy

Summary:

This diploma work is concerned with suggestion and verification tourist guidebook in region Pisek suitable for first grade on Primary School.

The diploma work is divided in theoretical and practical part. In theoretical part are characteristic of tourist and tourist in education programmes on first grade on Primary School. At the end of theoretical part is characteristic of region Pisek.

Practical part starts with summary of ways. Each way is described, verified with children and contains map and photos. And integral part of this diploma work are enclosures, that contain materials for ways and traffic informations for tourist.

Keywords: tourist, verification, tourist way, chracteristic, maps

Děkuji všem, kteří mi různým způsobem a různou měrou pomáhali při tvoření mé diplomové práce. Velký dík patří především Mgr. Zdeňku Tomšíčkovi, odb. as., za vedení práce, jeho rady a připomínky při vypracování. A zároveň děkuji všem dětem za pomoc při ověřování tras.

„Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně za pomoci uvedených osob a literatury, a že jsem uvedla veškeré zdroje informací.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.“

25.4.2007

Jana Heřmanská

OBSAH

I. ÚVOD	8
II. TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE	9
III. TEORETICKÁ ČÁST	
1. Turistika.....	11
1.1. Historie turistiky v Čechách.....	11
1.2. Obsah turistik.....	12
1.2.1. Pohybová činnost.....	12
1.2.2. Kulturně – poznávací složka.....	13
1.2.3. Odborně – technická složka.....	14
1.3. Formy turistiky.....	16
1.4. Význam turistiky.....	17
1.5. Další dělení turistiky.....	18
1.6. Turistika ve vzdělávacích programech.....	19
1.6.1. Vzdělávací program Obecná škola.....	20
1.6.2. Vzdělávací program Národní škola.....	20
1.7. Turistické značení.....	21
1.7.1. Hlavní značky.....	21
1.7.2. Významové značky.....	22
1.7.3. Další značky.....	22
2. Charakteristika oblasti.....	23
2.1. Obecná charakteristika.....	23
2.2. Město Písek a jeho památky.....	23
2.3. Zajímavosti Písecka.....	26
2.4. Přírodní chráněná území.....	28
2.5. Turistické zajímavosti.....	29
IV. PRAKTICKÁ ČÁST	
1. Navržené trasy.....	31
Přehled navržených tras.....	31
Trasa č. 1: Památky Písku.....	32
Trasa č. 2: Domovní znamení.....	37

Trasa č. 3,4: Sportovní stezky.....	41
Trasa č. 5: Čertova stezka.....	45
Trasa č. 6: Písek – Sedláčkova stezka – Stará Vráž – Čížová.....	48
Trasa č.7: Protivín- Zelendárky- Myšenec- Klokočín – Heřmaň.....	53
Trasa č. 8: Kestřany – Žižkův památník- Sudoměř – Putim.....	57
Trasa č. 9: Mirovice – Boudy – Čimelice.....	61
Trasa č. 10: Zvíkov – Orlík.....	65
Trasa č. 11: Mosty přehrady.....	69
2. Ověření navržených tras.....	74
V. ZÁVĚR.....	85
POUŽITÉ PRAMENY.....	86
PŘÍLOHY.....	87

I. ÚVOD

Cílem mé diplomové práce je navržení a ověření turistického průvodce Píseckem. Důležitým prvkem je vhodnost tras pro děti na první stupni základní školy. Úkolem práce je také seznámení s obecnou problematikou turistiky, především s jejím obsahem, významem a formou a i jejím pojetím v osnovách ve vzdělávacích programech. Neméně důležitou částí je charakteristika oblasti, ve které se navržené trasy vyskytují.

Diplomová práce je rozdělena na dvě části, část teoretickou a praktickou.

Teoretická část nás seznamuje s historií turistiky, s obsahem, formou a významem turistiky. Také se zde dovídáme, jak se turistika využívá ve vzdělávacích programech.

Na závěr teoretické části je charakteristika oblasti Písecka, samotného města Písku i jeho památek. Nachází se zde také seznam přírodních chráněných území a turistických zajímavostí, které jistě stojí za shlédnutí.

Praktická část začíná přehledem navržených tras seřazených podle jejich vzdálenosti od města Písku. Každá trasa je uvedena mapou, základními informacemi a zakončena fotodokumentací. Součástí praktické části je ověření tras, která byla prováděna se skupinou dětí na podzim 2006. V ověřování jsem použila nejen své poznatky z absolvování trasy, ale také názory dětí.

Na závěr práce jsou vloženy přílohy s materiály, které byly s dětmi použity, nebo které by se mohly při plánování výletu použít. Jedná se o básničku J. Seiferta, informace o bitvě u Sudoměře, doprava do oblasti, symboly města Písku, informace o lodní dopravě na přehradě či náměty do výtvarné výchovy.

Cílem této práce bylo navrhnout a ověřit turistického průvodce Píseckem vhodného pro 1. stupeň základní školy, vypracovat obecnou problematiku turistiky a charakterizovat danou oblast.

II. TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE

Cílem diplomové práce bylo navrhnout a ověřit turistického průvodce Píseckem pro děti 1. stupně základních škol. Cílem také bylo zpracovat obecnou problematiku turistiky, postavení turistiky ve vzdělávacích programech Obecná škola a Národní škola a charakterizovat danou oblast.

Úkoly práce:

1. Teoretické zpracování problematiky turistiky
2. Navržení a vytvoření turistických tras
3. Praktické ověření turistických tras se skupinou dětí
4. Zpracování získaných informací

Použité metody práce

- shromáždění informací
- prostudování použité literatury
- vytvoření a ověření tras za pomoci několika dětí
- vytvoření práce

III. TEORETICKÁ ČÁST

1.TURISTIKA

„Turistika je komplex činností spojených s aktivním pohybem a pobytem v přírodě. Obsahem turistiky je kromě pohybové složky i kulturně poznávací činnost závisující na odborně technických znalostech a dovednostech, potřebná k zajištění účelného a bezpečného pobytu v přírodě. „ (LUDVÍK M.:*Malá encyklopedie turistiky*, Praha Olympia 1986)

1.1.Historie turistiky v Čechách

Na počátku turistiky stojí Jan Ámos Komenský, který začlenil cestování a pobyt v přírodě do výchovy mládeže. Největší rozvoj byl v období romantismu (první polovina 19. století), kdy vzrůstal zájem o přírodu, historické památky i lidovou tradici a kulturu. V této době opěvovali přírodu největší čeští umělci – K.H. Mácha, J.K.Tyl, což národ povzbuzovalo k cestování.

Svojí roli v rozvoji turistiky měla organizace Sokol, česká tělovýchovná organizace založená roku 1862 Miroslavem Tyršem. První sokolský výlet se konal na horu Říp.

V roce 1884 vznikla ve Frenštátě pod Radhoštěm první česká turistická organizace Pohorská jednota Radhošť, která konala pouze regionální túry do nedalekých Beskyd. Pro rozšíření turistiky vznikl 11. června 1888 Klub českých turistů, jehož prvním předsedou se stal V. Náprstek. Po založení pražského klubu vznikaly postupně další kluby: Lezecký spolek Prachov, Lesní moudrost, skautská skupina Junák – český skaut.

Zlom rozvoje nastal po roce 1918, kdy se z Klubu českých turistů stal Klub československých turistů, čímž svojí činnost spolek rozšířil i na Slovensko a tehdejší Podkarpatskou Rus. V této době se rozšiřuje vliv skautingu, a objevuje se trempské hnutí. V době válečných konfliktů byla činnost spolků značně omezena.

V roce 1946 vzniká Československý tělovýchovný svaz, pod který se uchýlily i spolky Sokol, Orel a různé sportovní svazy. Zároveň se politickému režimu té doby přestal líbit skauting a ostatní nesocialistické skupiny.

V roce 1956 vzniká jednotná dobrovolná organizace Československý svaz tělesné výchovy. Byly povoleny nové formy turistiky, probíhaly orientační závody, pořádaly se masové akce (100 jarních kilometrů,...) Až do roku 1989 vznikaly různé spolky, které většinou byly pod vlivem režimu (Tábornická unie, Československý svaz orientačního běhu, Svaz turistiky). Za zmínku stojí založení Hnutí Brontosaurus (1974), které se věnovalo ekologické výchově u nás.

V roce 1989 byla obnovena činnost Českého Junáka a zároveň i dalších svazů, které z politických důvodů nemohly existovat. Vlivem uvolnění režimu a otevření hranic lidé začali masově cestovat a poznávat cizí země. V nynější době jsou však stále lidé dávající přednost poznávání rodné země.

1.2. Obsah turistiky

Turistickou náplň můžeme rozdělit do tří složek – pohybová, kulturně poznávací a odborně technická. Naplánovaný výlet, či trasa by měla obsahovat od každé ze tří složek aspoň část, chybí-li některá z nich, jde o činnost přípravnou.

1.2.1. Pohybová činnost

Při pohybové činnosti provádíme tělesný výkon pohybem a rozvíjíme základní pohybové schopnosti: vytrvalost, obratnost, sílu a rychlost.

Síla je schopnost překonávat určitý odpor vlastní silou. Rozvoj síly se ovlivňuje tréninkem, a záleží na velikosti odporu, rychlosti pohybu či počtu opakování. Rychlost je schopnost vykonat činnost v nejkratším čase. Může být rychlost reakce, rychlost provedení jednoho pohybu či rychlost provedení jedné činnosti. Vytrvalost je schopnost provádět činnost nižší intenzitou po delší časové období, nebo za určité

časové období činnost konat s co nejvyšší intenzitou. Obratností rozumíme schopnost přesně realizovat složité struktury pohybu.

K pohybové činnosti patří určitý stupeň fyzické námahy. Zařazujeme sem chůzi, běhy, skoky, házení, šplhání, lezení. Pro děti ve školním věku je velice důležité i podporovat cvičením správné držení těla a pohybem zvyšovat odolnost organismu.

Chůze je nejtýpější pohybovou činností v turistice. Jde o rytmické střídání pohybů dolních končetin se současnými pohyby ostatních částí našeho těla.

Fáze chůze: Stojná fáze - tvoří přibližně 40% celého kroku

Odrzová fáze – od okamžiku dotknutí paty země až do okamžiku odrazu

Kročná fáze - od okamžiku opuštění nohy země do doby dotknutí

Chůze začíná zvednutím a pokrčením vykračující nohy a jejím sunutím vpřed. Současně s pohybem trupu se zatěžuje vykročená noha. Noha, která zůstala vzadu přejde z plného chodidla na špičku. V okamžiku, kdy noha vpředu spočine na patě, špička zadní nohy se zvedne a mírně pokrčená jde vpřed. Délka kroku je dána výškou chodce a je ovlivněna terénem.

1.2.2.kulturně – poznávací složka

Složka zahrnuje poznávání přírody (charakter krajiny, podnebí, flóru, faunu) a objevování výtvorů člověka i lidské společnosti (osídlení krajiny, archeologie, kulturní památky). Nedílnou součástí je i ochrana přírody a kulturní náplň. Tato složka dává turistice smysl a cíl. Důležitá je znalost místopisu (měla by odpovídat věku a vzdělání skupiny) a lidské společnosti navštíveného místa či země. Kulturně poznávací činnost by měla být pro děti zajímavá a zvolena vhodně k jejich věku. V této složce se nejvíce používá metoda pozorování. Před turistickou akcí by měly být děti seznámeny formou výkladu, besedy či samostatného studia s tématem akce. Mělo by dojít k vhodné motivaci dětí, aby jejich zájem o akci vzrostl. Po samotné akci by mělo dojít k ověření získaných znalostí a to formou soutěží nebo kvízů a mělo by dojít k dokumentaci akce, které slouží k uchování vzpomínek či k propagačním účelům. Vhodné je zavedení turistického deníku, kroniky, herbáře, zakládání a popis fotek, či vytvoření interiáře s popisem a náčrtem trasy.

1.2.3.odborně – technická složka

Složka ukazuje důležitost odborně technických znalostí, které zabezpečují bezpečný pohyb a pobyt v přírodě. Patří sem například znalosti orientace, správná výzbroj a výstroj, základy první pomoci, pravidla táboření, předpovídání počasí či sestavování turistických tras a ochrana přírody.

a) orientace v přírodě

- podle kompasu - kompas se položí na vodorovný podklad (nejlépe na rozevřenou dlaň, není-li na blízku nic jiného), a tam, kam ukazuje modře zakalená špička kompasové stříelky je sever.

- podle hodinek - namíříme malou, hodinovou, ručičku hodinek ke Slunci. Úhel, který ručička svírá s dvanáctkou na ciferníku, rozpůlíme myšlenou přímkou. Směr, který přímka ukazuje, vede mezi Sluncem a dvanáctkou k jihu.

Pozor: dopoledne půlíme úhel od malé ručičky vlevo, odpoledne vpravo!

- podle mapy – na horním okraji mapy se vždy nachází sever. Jestliže na mapě dovedeme ukázat místo, kde ve skutečnosti stojíme a někde v okolí vidíme nějaký význačný objekt (např. kostelík, nádraží, vesničku...) a najdeme tento objekt na mapě, otáčíme mapou tak, aby naše stanoviště na mapě a význačný objekt na mapě byly ve stejném směru s naším skutečným v terénu.

- podle přírodních jevů a lidského díla - osamělé stromy mívají kmen ze severní či severozápadní strany porostlý lišejníkem nebo mechem. Sníh se na jaře nejdéle udrží na stráních a v příkopech obrácených k severu. Pařezy stromů mají své kruhy ("léta") na severní straně hustší, na jihu řidší a větší (protože z jihu přichází ke stromu více slunečního tepla). Tento jev není vždy směrodatný, selhává v údolích, lesích aj., kde vlivem terénu přírodní vlivy na strom nepůsobí tak jako na rovině. Mraveniště má srážnější spád k severní straně. Kostely stojí věží či hlavním vchodem na západ, oltáře na východ. Včelíny směřují k jihu. V horských oblastech mají stromy vlivem větrů na severozápadní straně větve řidší a olámané.

- podle slunce - ráno je slunce přibližně na východě, v poledne na jihu a večer zhruba na západě.

- podle busoly - otáčíme stupnicí tak dlouho, až písmeno S (N) se ocitne u ukazatele. Poté položíme busolu její záměrnou hranou na pravý okraj mapy a otáčíme celou mapou (samozřejmě i s busolou) tak, až se magnetka ocitne svou šipkou přesně u ukazatele.

b) správná výstroj a výzbroj – výstroj je vše, co si oblékáme a obouváme

- obuv – musí být před používáním nošena,
nepromokavá s pevnou podrážkou
- oblečení – mělo by odpovídat přírodním
podmínkám, používat přírodní
materiály, více slabších vrstev
- výzbroj jsou předměty potřebné k turistice
 - osobní hygiena – ručník, mýdlo, zubní kartáček,
nůž, zápalky, sluneční
brýle, lékárnička
 - potřeby ke stanování – spací pytel, stan
 - zavazadla – vhodný batoh, krosna, ledvinka
kolem pasu

c) základy první pomoci - nejprve prověříme stav raněného. Postupujeme od hlavy k nohám a zjišťujeme závažnost krváčení, stav vědomí, vydatnost a účinnost dýchání, hybnost a citlivost končetin.

- vyhledání úkrytu, vyproštění zraněného. Zraněný a záchránce se musí dostat na místo, kde již nebude hrozit žádné bezprostřední nebezpečí.
- zástava prudkého krváčení – přiložení tlakového obvazu, utažení hlavní tepny
- uvolnění dýchacích cest, umělé dýchání, srdeční masáž - tyto výkony je nutné provést okamžitě, po 5 minutách zástavy dýchání a oběhu již dochází k odumírání mozkových buněk
- ošetření ran – vyčištění a přiložení náplasti či gázy
- znehybnění zlomenin – pomocí dlahy či druhé končetiny
- přivolání záchranné služby

- d) pravidla táboření – vybrání bezpečného místa pro postavení stanu, pevné ukotvení stanu, zabezpečení ohně, uklizení prostředí po ukončení pobytu
- e) předpovídání počasí
- pěkné počasí - kouř stoupá kolmo vzhůru, jasná noc, rosa, slunce při východu zbarveno do žluta, vzdálenější obzory v oparu
 - zhoršení počasí - kouř se kroutí, rozdíl teplot den a noc je malý, viditelnost velmi dobrá
- f) sestavování tras – volba oblasti, časový rozvrh, seznámení s oblastí, výškový profil, délka trasy, určení bezpečnostních pravidel
- g) ochrana přírody – neničit flóru ani faunu, nedělat hluk, uklidit odpadky, bezpečné rozdělání ohňů na povoleném místě, táboření na vymezených místech

1.3. Formy turistiky

- a) hlavní (vlastní)- tato forma obsahuje všechny složky (pohybovou, kulturně vzdělávací i odborně technickou) a tvoří vyústění pravidelné přípravy.
- krátkodobé – maximální délka jsou tři dny
 - vycházka – několikahodinová činnost v blízkém okolí
 - výlet – maximálně třídenní pobyt v přírodě
 - exkurze – navštívení zajímavého objektu, místa v přírodě
 - dlouhodobé – více než tři dny
 - putování – cesta spojená s pobytem v turistických noclehárnách
 - táboření – účastníci si všechny věci nesou sebou
 - turistický pobyt – pobyt na jednom místě ve stanu či srubu

b) přípravné formy - jsou zaměřeny především na rozvoj některé ze složek turistiky, podněcují její vlastní formy.

Podle převládající složky obsahu se formy dělí na:

- s převládající pohybovou složkou - kondiční příprava, hodiny tělesné výchovy, orientační běhy
- s převládající kulturně poznávací složkou - shromažďování poznatků o oblasti, získávání odborných znalostí a dovedností, úprava tras, ubytovacích chat
- s převládající odborně technickou složkou – schůzky, školení, cvičení práce s mapou a kompasem

c) doplňkové – slouží k propagaci a popularizaci turistiky ve formě přednášek, besed, turistické srazy, soutěže

1.4. Význam turistiky

a) vzdělávací – hlavním smyslem je rozvíjení pohybových schopností a dovedností pro určitý druh turistiky, přináší nám širší kulturní rozhled a rozšiřuje naše znalosti, které poté můžeme uplatnit v praxi, učí nás novým činnostem

b) výchovný – turistika by měla působit na osobnost žáka (jeho celkový rozvoj) a rozvíjet jeho vlastnosti (zároveň podporuje sebevědomí), upevňovat mezilidské vztahy ať už rodinné či přátelské, důležité je vytvoření pozitivního vztahu k přírodě, v neposlední řadě se turistika používá u problémové mládeže jako terapie

c) zdravotní – tento význam upevňuje dobrou tělesnou kondici, zlepšuje odolnost organismu, uvolňuje psychické napětí, spojuje tělesný pohyb s příznivými vlivy životního prostředí, mohou ji vykonávat i lidé nemocní (po doporučení lékaře)

1.5. Další dělení turistiky

Dle způsobu pohybu: pěší – nejrozšířenější a nejméně technicky náročné (vycházka, výlet, túra, putování)

vysokohorská - nejnáročnější forma pěší turistiky, při které je důležité správné vybavení (často finančně náročné)

lyžařská - pohyb pomocí lyží, důležitá vhodnost terénu

vodní

cykloturistika – v poslední době nejrozšířenější

-z méně atraktivních je turistika na koních, motorkách, či sestupy do jeskyní

Dle organizace: organizovaná – vedena cvičitelem, učitelem

neorganizovaná – individuální, rodinná, či v malých skupinkách

Dle trvání: rekreační – občasné výlety

výkonnostní – soustavná turistika, která už vyžaduje fyzickou kondici, znalosti a odborné dovednosti

1.6. Turistika ve vzdělávacích programech

1.6.1. Vzdělávací program Obecná škola

Tělesná výchova = soustřeďuje se na všestranný rozvoj žáka, měla by přinášet dětem radost, z pohybu, prožitek, dobrý pocit z překonání překážek a naučit děti přijímat prohru.

a) povinná tělesná výchova

- tělesná výchova (2 hodiny týdně)
- zdravotní tělesná výchova (2 hodiny týdně)
- pohybově rekreační program – provádí se o přestávkách, slouží k odreagování a protažení žáka
- plavecký výcvik

b) zájmová tělesná výchova – žák se zdokonaluje ve vybraném sportu

- zájmová tělesná výchova (3 hodiny týdně)
- taneční výchova (2 hodiny týdně)
- turistika (2 hodiny týdně)
- základy sportovní specializace (2 hodiny týdně)

Program obsahuje i speciální cvičení pro zdravotně oslabené žáky, doporučuje jim především turistiku, tanec, plavání. To vše pod zvýšeným dohledem pedagoga a s ohledem ke zdravotnímu a tělesnému stavu.

Informace, které můžeme použít v turistice, nacházíme i v jiných předmětech než v tělesné výchově. Především v prvouce a vlastivědě (popřípadě v přírodovědě). Žáci se v těchto předmětech učí o přírodě, o dopravě, o první pomoci, o orientaci v krajině, učí se o významných památkách. V rámci těchto hodin se často podnikají exkurze, či besedy na dané téma.

1.6.2. Vzdělávací program Národní škola

V programu Národní školy pohyb prostupuje celé vyučování včetně přestávek. Záleží pouze na kantorovi daného předmětu, jak a kdy pohyb použije.

- a) tělesná výchova – učivo záleží na učiteli a na jeho vlastním rámcovém programu, musí se brát ohled na věk a fyzickou kondici žáka.
- b) zdravotní tělesná výchova
- c) zájmové pohybové aktivity

V programu Národní školy je výchova ke zdravému životnímu stylu. Tento předmět by měl obnášet minimálně 32 hodin za rok. Výuka může být vedena formou exkurzí, výletů, přednášek či besed. Obsahem výuky je především pohyb, výživa, sexuální a protidrogová výchova.

Na prvním stupni jsou dána základní cvičení, která by měl žák splnit:

- různé druhy cvičení – průpravná, kondiční, koordinační, kompenzační a relaxační
- běžecké sprinty, vytrvalostní běhy, hody a skoky
- základní akrobatické prvky, přeskoky
- plavecký kurz
- základy pohybových a sportovních her

Zároveň se turistika nachází i v jiných předmětech: prvouka, vlastivěda, přírodověda a pracovní výchova. Žáci v těchto předmětech získávají informace o přírodě, o lidské společnosti, a zároveň se učí jak se v přírodě chovat, jak si poradit s různými překážkami.

1.7. Turistické značení

Turistické značení v Česku patří mezi nejdokonalejší na světě. Značení tras začalo už v 19. století. Kolem roku 1860 značil německý turistický spolek první trasy v Beskydech křížky, kolečky a trojúhelníčky. Dnes je nahradily jednotné proužky, které mají 4 barvy. Turistické značky jsou modré, zelené, červené a žluté. Dle barvy můžeme určit jak je trasa náročná. Na našem území je označeno 40 779 kilometrů pěších, cyklistických a lyžařských značených tras.

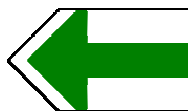
Pěší turistické trasy jsou značeny pásovými značkami, které se skládají ze tří vodorovných pásů. Prostřední pás je červený, modrý, zelený, nebo žlutý a určuje barvu značené trasy. Oba krajní pásy jsou bílé a mají za úkol značku více zviditelnit. Na rozcestích či odbočkách je pásová značka doplněna šipkou. Na společném úseku několika značených tras se používá vícebarevná značka a na koncích tras bývá použita koncová značka. Odbočky k významným památkám jsou značeny speciálními značkami. Naučné stezky se značí pásovými i místními značkami, nebo speciálními značkami naučné stezky.

Na křižovatkách, ve městech a na dalších turisticky významných místech je značení doplněno ještě tabulkami a směrovkami. Tabulky informují o názvu místa, směrovky o kilometrových vzdálenostech k dalším cílům trasy.

1.7.1. Hlavní značky

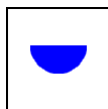
Značku tvoří tři vodorovné pásy. Prostřední pás udává barvu trasy (červená, zelená, modrá, žlutá) a krajní bílé pásy značku zvýrazňují. Běžná značka je čtvercová o velikosti 10 × 10 cm.

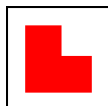
Místa ostrých zlomů značené cesty a napojení na jinou komunikaci se označují šipkami. Šipka hrotem ukazuje pokračování trasy.

1.7.2. Významové značky

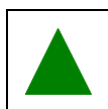
Pokud je třeba vyznačit zajímavé místo vedle hlavní trasy vzdálené do jednoho kilometru, používají se významové značky v barvě shodné s hlavní trasou.

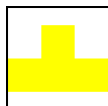
Odbočka ke studánce

Odbočka ke zřícenině hradu nebo jiného objektu

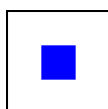

Odbočka k vrcholu nebo k vyhlídce

Odbočka k jinému turisticky zajímavému objektu nebo místu

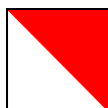
1.7.3. Další značky

Oba konce značené trasy a významových odboček jsou označeny touto značkou v příslušné barvě trasy (odbočky). Tato značka je obvykle nakreslena zvlášť od pásových.

Značka určená pro naučné stezky. Šikmý pás je vždy zelený. Uprostřed může být zobrazeno číslo zastavení (významného objektu) podle doplňujících informačních tabulí nebo tištěných průvodců.

Místní značení. Používá se pro krátké trasy v okolí měst a rekreačních středisek. Pravý trojúhelník je proveden v jedné ze základních barev (červená, zelená, modrá, žlutá). Značka může být doplněna šipkou.

2. CHARAKTERISTIKA OBLASTI PÍSECKA

2.1. Obecná charakteristika

Kraj Písecka je nazýván „Bránou Jižních Čech“. Nalézá se v severozápadní části Jihočeského kraje a jeho rozloha činí 1138,14 km².

Z horopisného hlediska Písecko náleží do Česko - Moravské soustavy, která je tvořena třemi celky – Táborská pahorkatina (podcelky Písecká pahorkatina a Horažďovická pahorkatina), Českobudějovická pánev (podcelky Putimská a Blatenská pánev)) a Šumavské podhůří (Bavorovská vrchovina). Nejvyšší horou oblasti je Hrad (667m.n.m.) u Skočic .

Osu píseckého okresu tvoří řeka Vltava, do níž se vlévá Otava, která má mnoho menších přítoků – Blanice, Mehelnický potok, Lomnice, Skalice a Jesenický potok. Oblast je pokryta množstvím vodních ploch. Největší z nich je Orlická přehrada, která se nachází na soutoku řeky Vltavy a Otavy. Z rybníků jsou nejvýznamnější Řežabinec, Podkostelní u Putimi, Velký Potočný u Kestřan, Dobeveský a Tálinský.

2.2. Město Písek a jeho památky

V centru Písecka, zhruba sto kilometrů od Prahy, leží kdysi královské město Písek – v dnešní době centrum píseckého kraje. Město bylo založeno ve 13. století králem Přemyslem Otakarem II. a protéká jím řeka Otava, jejíž zlatonosný písek dal městu jméno. V dobách dávno minulých se z řeky rýžovalo zlato. K ochraně rozsáhlých rýžovišť nechali čeští králové na březích vybudovat hrad a město. Od 14. století byl Písek centrem rozsáhlého kraje, který se nazýval Prácheňský. Zahrnoval zhruba dnešní Pootaví a část horního a středního Povltaví. Později tvořilo Prácheňsko povodí řeky Otavy. Od 19. století Písek zcela změnil svou původní tvář – vystoupil z hradeb, na

předměstích vyrostly ulice nájemních domů, vznikly kulturní instituce a spolky . Písek byl tehdy nazýván jihočeskými Aténami.

V dnešní době je Písek vyhledávaným letoviskem a oblíbeným cílem turistů. Historické centrum bylo vyhlášeno městskou památkovou zónou a většina domů dnes září barevnými fasádami.

Největší zajímavostí Písku je kamenný most, který byl postaven před rokem 1300 a dnes je nejstarším dochovaným mostem v Čechách. Most má sedm klenutých oblouků a je dlouhý 109,75 metrů .

Za mostem na levém břehu se nachází Pražské Předměstí. Nábřeží lemuje nová výstavba - obytný komplex s řadou obchodů. Za ním tak trochu skryt leží objekt kina s výstavní síní. Této části města se říká Portyč. Dříve zde byly až do řeky postavené domky chudých obyvatel města, které u světaznalých zdejších vojáků asociovaly podobu městečka Portici u Neapole.

Ulice navazující na kamenný most se nazývá Třída Národní svobody. Na jejím konci stojí zemědělská škola a proti ní základní škola, před níž byl odhalen Památník Americké armádě, která v roce 1945 osvobodila město. Prostoru za školou se říká Výstaviště. K Výstavišti přiléhá zeď bývalého hřbitova s kostelem Nejsvětější Trojice, jež dnes slouží především jako koncertní síň.

Cennou památkou je rovněž městská elektrárna stojící jižně od kamenného mostu na pravém břehu Otavy. Byla postavena roku 1888, rok po zavedení městského osvětlení Františkem Křížikem. Elektrárnu původně pohánělo vodní kolo a od roku 1901 ji pohánějí Francisovy turbíny.

Historické jádro města je chráněno jako městská památková zóna. Dochovaly se značné úseky městských hradeb s baštami (zejména v Palackého sadech, Komenského ulici, a nad Otavou) vybudovaných krátce po založení města a zvýšených až na 10 m v 15.-17. stol. Po každých 75 m je doplňovaly poloválcové bašty. Vstup do města zajišťovaly tři brány (Pražská, Budějovická a Putimská), zbořené v 19. stol.

Nejznámější brána se jmenuje Putimská. Brána je již dávno zbořena, zůstala pouze půlkruhová nárožní bašta, jež ji ochraňovala, a Dům U koulí, který k bráně těsně přiléhal. V minulosti v tomto domě bydleli básníci Adolf Hejduk a Fráňa Šrámek, v současnosti zde sídlí Základní umělecká škola.

Od brány kolem starobyklých domů až k západnímu průčelí kostela Narození Panny Marie vede ulička nazývaná Drlíčov. Vnitřek kostela Narození Panny Marie je vyzdoben gotickými nástěnnými malbami, kopule kaple pak freskou z roku 1743 představující nejstarší vyobrazení města.

Za budovou děkanství stojí pomník padlým u Solferina. Odtud je na dohled bývalý hotel Dvořáček vyzdobený jedenácti sgrafity z minulosti Písku a Písecka podle návrhů Mikoláše Alše.

Ve středu města se nachází Palackého sady, kde stojí empírový Schrenkův pavilón, pomník Františka Palackého, pomník Adolfa Hejduka a barokní socha Neptuna, která zdobila zrušenou kašnu na Velkém náměstí. Od pomníku Palackého přímo do srdce města vede pasáž lidově zvaná "tunel" kolem tradiční restaurace "U Reinerů", založené roku 1844. Tunel ústí na Havlíčkovo náměstí, jemuž se podle ústřední barokní sochy dříve říkávalo Floriánské. Zde, stejně jako v dalších ulicích centra města nalezneme mnohé domy s půvabnými domovními znameními. Alšovo náměstí, nacházející se nad Floriánským, bylo kdysi hlavním náměstím středověkého města. Uprostřed něho stojí Morové sousoší upomínající na poslední velkou epidemii moru v roce 1713. Náměstí vévodí budova bývalé obecné školy s krásným průčelím. Podobně zajímavým je někdejší palác Občanské záložny, sloužící nyní jako poliklinika.

Hlavním centrem města je v dnešní době Velké náměstí. V jeho jihozápadním rohu stojí klášterní kostel Povýšení sv. Kříže. Zajímavé je renesanční sgrafitové průčelí, které připomíná dobu, kdy kostel sloužil jako městská solnice. Ozdobou náměstí je především budova radnice, zbudovaná v letech 1740-1765. Průchod v radnici vede na nádvoří bývalého královského hradu, zbudovaného ve druhé polovině 13. století králem Přemyslem Otakarem II. Zde, v jediném dochovaném křídle, dnes sídlí Prácheňské muzeum. Zachoval se zde i velký gotický sál, vyzdobený kopiemi fresek z roku 1479. Muzeum dokumentuje historii a přírodu regionu.

Město se nachází pod Píseckými horami. Komplex lesů tvoří členitý hřeben o nadmořské výšce 350 – 632 m.n.m. Lesy Píseckých hor jsou historickým majetkem města Písku a byly předány do správy města v roce 1509.

Velký význam a důraz je kladen na rekreační funkce lesa. V přírodním prostředí je možné si zacvičit na dvou sportovních stezkách, ponaučení lze nalézt na naučných stezkách a malé návštěvníky nejvíce láká obora s mufloní zvěří. Pro ty, kteří se nebojí výšek je vhodným cílem rozhledna Jarník, která při dobré viditelnosti poskytne rozhled od Šumavy po Českomoravskou vysočinu. Rozhledna je situována na hřebenu Kraví hory ve výšce 606 m.n.m. Pro cyklisty nabízí písecké lesy množství udržovaných cest, kde najde své vyžití dobrý jezdec na horském kole ale i turista, kterého vršky zmáhají. Písecké lesy jsou svou rozmanitostí a velkou škálou dřevin z lesnického hlediska velmi zajímavé. Najdou zde potěšení návštěvníci lesa, turisté, cyklisté a houbaři.

2.3. Zajímavosti Písecka

Mezi Pískem a Vodňany leží u řeky Blanice město Protivín, které vzniklo z osady pod gotickým hradem postaveným na vyvýšenině ve 13. století. Gotický hrad byl kolem roku 1600 přestavěn na renesanční zámek, k němuž patří rozlehlý krajinářský park. Největší památkou města je kostel svaté Alžběty. Protivín je známý i svým pivovarem, který je nejstarším činným pivovarem v jižních Čechách.

Na západním okraji Píseckých hor nedaleko Protivína se nachází krajinářská přírodní památka Zelendárky, což je soustava rybníků s bohatou flórou a faunou. Blízký Myšenec a Klokočín nabízí památky středověku. K Písku zde přiléhá školní polesí Hůrky, které je využíváno pro praktické vyučování žáků Střední lesnické školy v Písku i pro výzkumné účely. Návštěvník zde může nalézt řadu informačních tabulí. Hůrky mají výměru přes 900 ha a nadmořskou výšku 400-450 metrů, nejvyšší je Skalský vrch (476 m n.m.).

Na pravém břehu Blanice, kousek od soutoku s Otavou, leží obec Putim. Její dominantou je raně gotický kostel sv. Vavřince a okolní domky ve stylu lidového baroka. Vesničku proslavily známé Osudy dobrého vojáka Švejka. Z Putimi není daleko

k přírodní rezervaci Řežabinec (nejvýznamnější přírodní lokalita celé oblasti, součástí je rybník s přilehlými loukami a tůňemi, které slouží pro hnízdění ptactva a rozmnožování jiných živočichů), k památníku husitské bitvy u Sudoměře a k obci Kestřany, kde se nachází soubor unikátních středověkých tvrzí. Dále směrem na Strakonice se nachází Klostermannova Štěkeň.

Na sever od Písku jsou Krašovice se stavbami selského baroka. Za zmínku stojí i Čížová, nad kterou se tyčí gotický kostel sv. Jakuba Většího. Za Čížovou začínají rozsáhlé Vrážské lesy vedoucí až k obci Vráž, známé dnes především lázeňským sanatoriem. Na sever od lesů se nachází Mirovice, kde nad náměstím stojí dominantní kostel sv. Jiljí. V městečku je památník a muzeum Mikuláše Alše. Na hlavním tahu z Písku na Prahu leží obec Čimelice se svým vrcholně barokním zámkem a rozsáhlým parkem, který dnes opět patří rodu Schwarzenbergů.

Ze všech těchto míst není daleko k vodám Orlické přehradní nádrže s hojně navštěvovanými památkami - zámkem Orlík a hradem Zvíkov, ale i nesmírně malebným okolím. Vodní nádrž Orlík je největší stavba tzv. Vltavské kaskády. V hrázi přehrady je umístěna vodní elektrárna a lodní výtah. V sezóně je zde provozována pravidelná lodní doprava mezi hrázi přehrady, Orlíkem, Zvíkovem a Týnem nad Vltavou. Břehy přehrady spojuje Žďákovský most, jehož oblouk má rozpětí 330 metrů.

Zámek Orlík se skládá ze čtyř křídel, která uzavírají dvůr, do kterého se vstupuje po mostě přes příkop a skrz průjezd. Sbírkou hradu zahrnují především loveckou tematiku, knihovnu a historické muzeum se zaměřením na Karla Filipa Schwarzenberga. K zámku patří skleník se sbírkou fuchsíí a park, který je největším komplexem historické zeleně v jižních Čechách. V parku stojí schwarzenberská hrobka.

Na soutoku Vltavy a Otavy stojí hrad Zvíkov, jeden z nejvýznamnějších českých gotických hradů. Dominantou je okrouhlá obranná věž s břitem nazývaným Hláska, která se nachází v blízkosti vchodu. Nejstarší částí hradu je Černá věž, o něco mladší je královský palác s arkádovým nádvořím a kaplí, kterou zdobí pozdně gotické reliéfy ze začátku 16. století.

2.4. Přírodní chráněná území

Velkoplošná chráněná území:

Přírodní park Písecké hory – rozsáhlý komplex čtyř polesí, který zahrnuje i část Protivínských hor. Porosty jsou většinou jehličnaté a rozloha je přibližně 5000ha. Nejvyšším vrchem je Mehelník (632 m.n.m).

Přírodní park Olžiny - velký lesní komplex smrkových a borových stromů má plochu 987 ha. Nacházejí se zde pozůstatky pravěkého osídlení.

Maloplošná chráněná území – národní přírodní rezervace:

Řežabinec – nejvýznamnější přírodní lokalita celé oblasti, součástí je rybník s přilehlými loukami a tůněmi.

Řežabinecké tůně - opuštěná zatopená pískovna s obojživelníky

Přírodní rezervace:

Čertova hora u Vráže - území s porosty buku, dubu a lípy, s bohatou květenou

Hrby – přirozené smíšené listnaté porosty

Dědicovské stráně - dubohabrový porost

Výří skály u Oslova – skalnaté ostrohy

Žlábky u Vráže – suťové porosty na skalnatých svazích

Přírodní památky:

Balvaniska – bukový porost na žulovém podkladě se začínajícím vznikem kamenného moře

Boukal – rybník s bohatou flórou a faunou

Dehetník – vlhké louky s množstvím obojživelníků

Husova kazatelna – velký viklan

Malý Kosatín – vlhká louka s bohatou květenou

2.5. Turistické zajímavosti:

Arboretum lesnické školy v Písku – nachází se v přímo areálu školy a v přilehlém parku
Husova Lípa v Úkladu – torzo lípy velkolisté, která má obvod kmene 660 cm a její stáří se odhaduje na 1000 let. Podle tradice pod ní kázal Jan Hus, když pobýval na hradě Zvěřinec.

Kozlov – zalesněný vrch bez možnosti výhledu (709 m) je nevyšším bodem Písecka

Sobědražský prales – lokalita s výskytem žulových balvanů zvaných „kamenná stáda“

Stráže – vrch u obce Přeštěnice, kruhový rozhled

Jarník - 609 metrů vysoký vrch na okraji Píseckých hor s vyhlídkou. Váže se k němu pověst o skřítku Pihorovi, který hlídá uvnitř hory poklad a vydá jej pouze poctivému člověku.

Jetětice - obec s dvěma velkými balvany, které se pomalu noří do bahna. Až se ponoří, nastane prý konec světa

Onen svět – místo vysoko nad vltavským údolím s krásnými rozhledy na jihozápad

U Beránka - velké množství mohyl pravěkého a slovanského stáří

IV. PRAKTICKÁ ČÁST

1. Navržené trasy

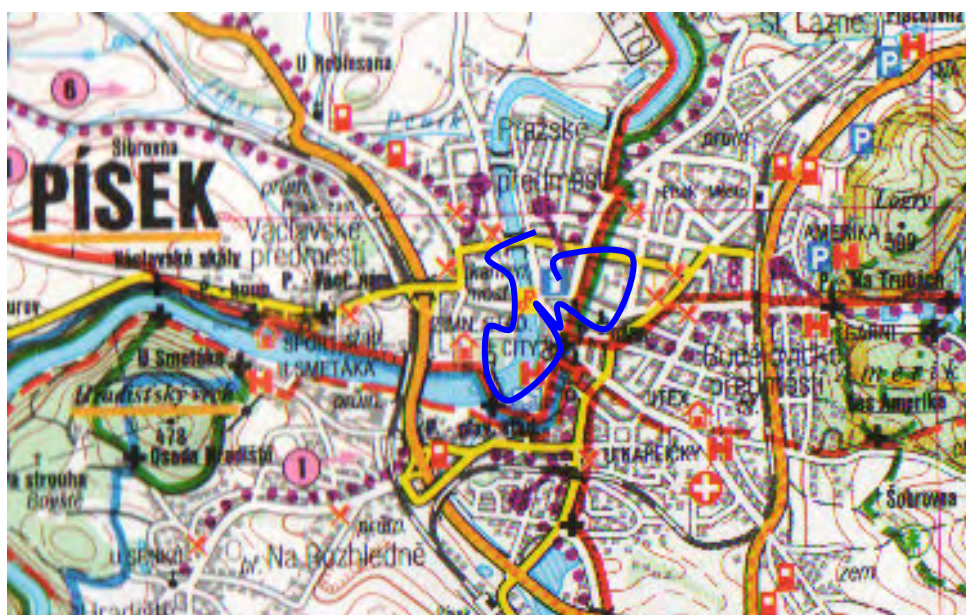
Trasy jsou sestavovány, aby vyhovovaly pro děti mladšího školního věku. Trasy jsou seřazeny dle vzdálenosti od města Písku. Nejbližší jsou přímo v Písku a jeho okolí a nejvzdálenější od Písku jsou kolem přehrady Orlík. Trasy jsou většinou nenáročné či mírně náročné. Nejobtížnější trasa leží v okolí Orlické přehrady.

Ke každé trase je přiřazena mapa, důležité informace a fotodokumentace.

Seznam tras

Číslo trasy	Název trasy
1	Památky Písku
2	Domovní znamení
3	Sportovní stezka v lese Amerika
4	Sportovní stezka U Smetáka
5	Čertova stezka
6	Písek – Sedláčkova stezka – Stará Vráž – Čížová
7	Protivín – Zelendárky – Myšenec – Klokočín - Heřmaň
8	Kestřany – Žižkův pomník – Sudoměř – Putim
9	Mírotice – Boudy - Čimelice
10	Zvíkov - Orlík
11	Mosty přehrady

Trasa číslo 1: Památky Písku

Trasa číslo 1

Památky Písku

Výchozí bod	Kamenný most
Cílový bod	Velké náměstí
Typ trasy	Nenáročná
Délka trasy	3 km
Zajímavosti na trase	Největší památky města Písku
Občerstvení na trase	Na trase se nachází mnoho restaurací a možností k rychlému občerstvení

Popis trasy

Trasa začíná na březích zlatonosné řeky Otavy u kamenného mostu. Most, postavený kolem roku 1270, je dlouhý 109,75 metrů a má sedm oblouků. V průběhu 18. století byl most vyzdoben barokními sochami – kopie světců a sousoší Kalvárie zdobí most i v současnosti. Tento, dnes již nejstarší dochovaný most ve střední Evropě, je národní kulturní památkou a byl kompletně zrekonstruován v letech 1996 – 1998. Při povodni v srpnu 2002 voda zatopila celý most, poškodila zábradlí, dlažbu a sochy. Většina kvádrů ležela v řece, mohla být vyzdvížena ze dna a použita při opravě.

Od mostu se vydáme po pravém břehu proti proudu řeky ke hřbitovu Svaté Trojice. U vchodu stojí zvonice z roku 1575, jejíž zvon je nyní umístěn ve věži kostela Narození Panny Marie. Do zdi zvonice je zasazen náhrobek s vyobrazeným hornickým nářadím. Je to jeden z dokladů rýžování zlata na Písecku. Uprostřed hřbitova se nachází pozdě gotická stavba Svatotrojického kostela z roku 1576, která má mramorový renesanční portál. Cennou vnitřní výzdobou je renesanční kazatelna. Kostel je přístupný pouze při kulturních akcích jako jsou koncerty, či výstavy.

Řeku přejdeme po lávce, která se klene přes ostrov. Na ostrově se nachází letní restaurace, minigolf, dětské hřiště a mnoho míst vábících k odpočinku. Z ostrova je nejkrásnější pohled na město. Za lávkou se vydáme kolem plaveckého bazénu a pod hradbami dojdeme k Městské elektrárně. Vodní elektrárna v Písku z roku 1888 je nejstarší zařízení tohoto typu v Čechách. Elektrárna byla zřízena pro osvětlení centra

města Františkem Křížíkem 23. června 1887 a díky tomu se Písek stal prvním městem v Čechách se stálým veřejným elektrickým osvětlením. Elektrárna je umístěna v budově bývalého mlýna. Objekt a jeho zařízení v podstatě odpovídají stavu ze začátku 20. století. Po rozsáhlé rekonstrukci byla elektrárna v roce 1994 znovu zprovozněna a v jejích prostorách v červnu 1997 otevřena muzejní expozice. Elektrárna královského města Písku je technickou památkou, která je otevřena od května do září od 9-12 a 13-16 hodin mimo pondělí a vstupné je 20 Kč.

Po prohlídce elektrárny se vracíme stejnou cestou pod hradbami, která nás dovede k hradebnímu příkopu. Pro bezpečnost bylo kdysi město obeháno zdí vysokou až 10 metrů s baštami. Zbytkem opevnění je i Putimská brána, která byla jako jedna z prvních píseckých bran zbořena. Dnes se u pozůstatků hradebního příkopu nachází dům U koulí, kde sídlí Základní umělecká škola.

Malebnou uličkou se od domu U koulí dostaneme k raně gotickému děkanskému kostelu Narození Panny Marie. Kostel byl původně součástí městských hradeb. Vnitřek kostela je vyzdoben gotickými nástěnnými malbami a kopule kaple freskou z roku 1743, která představuje nejstarší vyobrazení města. Kostel je přístupný pouze v době bohoslužeb.

Od kostela sejdem Janáčkovou ulicí na Alšovo náměstí. Zde se nachází umělecky hodnotné mariánské morové sousoší, připomínající velkou morovou ránu v roce 1713, která se však městu vyhnula. Tvoří jej vysoký sloup, zakončený sochou Panny Marie, kterou obklopují plastiky devíti světců.

Z Alšova náměstí se vydáme směrem k píseckému gymnáziu, naproti němuž se nachází budova bývalého hotelu Otava. Hotel se dlouho honosil názvem Grandhotel Dvořáček „U arcivévody Františka Ferdinanda“. Byl postaven roku 1899 v blízkosti bývalé Budějovické brány. Zvenčí je hotel vyzdoben 11 obrazy podle návrhu Mikoláše Alše. V budově bývalo sídlo houslové školy Otakara Ševčíka. Nyní se v budově nachází poklidná restaurace.

Kolem hotelu sejdem z mírného kopečka a přijdeme do Palackého sadů, kde stojí empírový Schrenkův pavilón, pomník Františka Palackého, pomník Adolfa Hejduka a barokní socha Neptuna. V těsném sousedství parku se nachází městské divadlo Fráni Šrámka postavené v roce 1940. Budovu zdobí čtyři alegorické sochy

představující umění, plavbu, zemědělství a myslivost, dále pak busty J.K. Tyla a L. Stroupežnického. Návštěvník by neměl vynechat posezení v restauraci zvané U Reinerů, kde po léta bydlel Adolf Hejduk s rodinou.

Průchodem z parku se dostaneme na naše poslední zastavení a tím je Velké písecké náměstí. Na náměstí se nachází kostel Povýšení sv. Kříže ze 13. století. V severní lodi klášterního kostela byla kdysi zřízena solnice, z níž se dochovalo dnešní průčelí s krásnou nedávno zrekonstruovanou renesanční sgrafitovou výzdobou. Nad hlavním a bočním vchodem jsou znaky dominikánského řádu. Na náměstí stojí také za povšimnutí dvouvěžové průčelí pozdně barokní radnice. Průchodem radnicí se dostaneme na nádvoří bývalého královského hradu. Dnes je hrad sídlem Prácheňského muzea, založeného v roce 1884.

Stezka má 9 zastavení: 1. Kamenný most

2. Hřbitov Svaté Trojice

3. Městská elektrárna

4. Putimská brána

5. Děkanský kostel narození Panny Marie

6. Morové sousoší

7. Bývalý hotel Otava

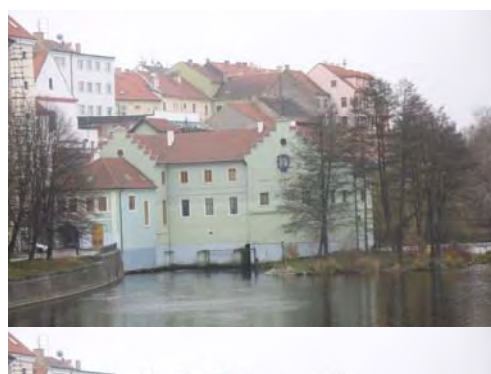
8. Palackého sady

9. Velké písecké náměstí

Trasa číslo 1: Památky Písku

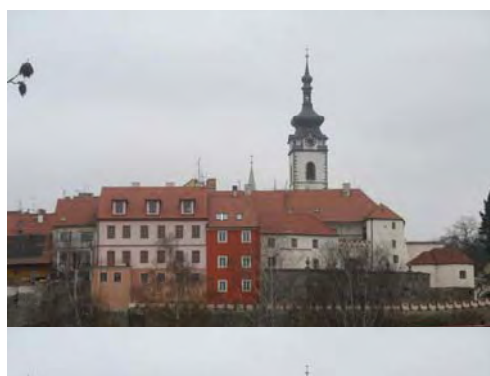
Obr. č. 1: Kamenný most

Obr.č. 2: Městská elektrárna

Obr.č.3: Svatotrojický kostel

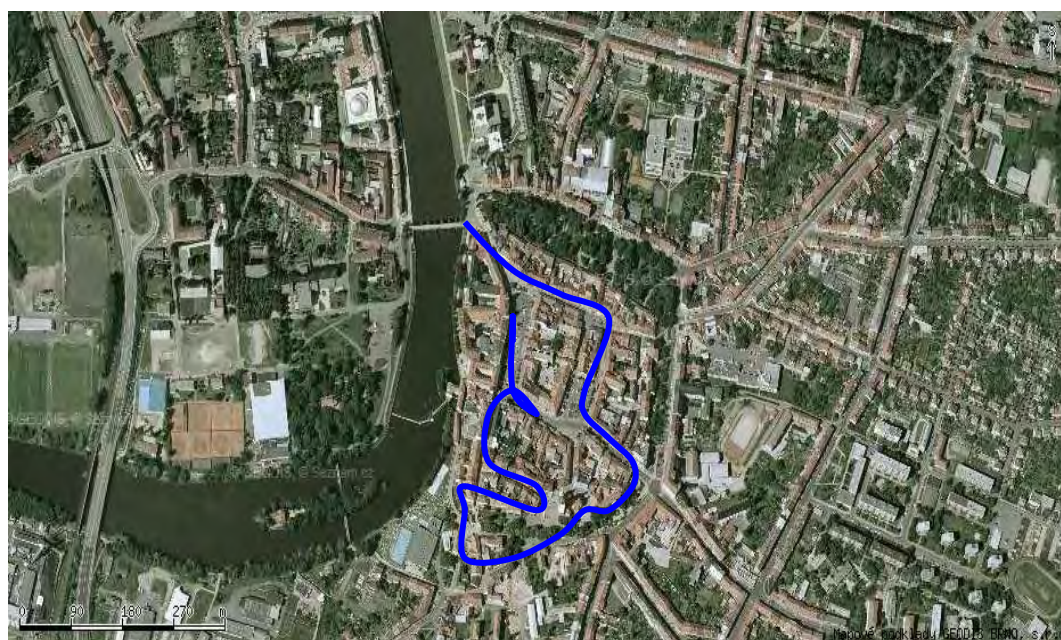
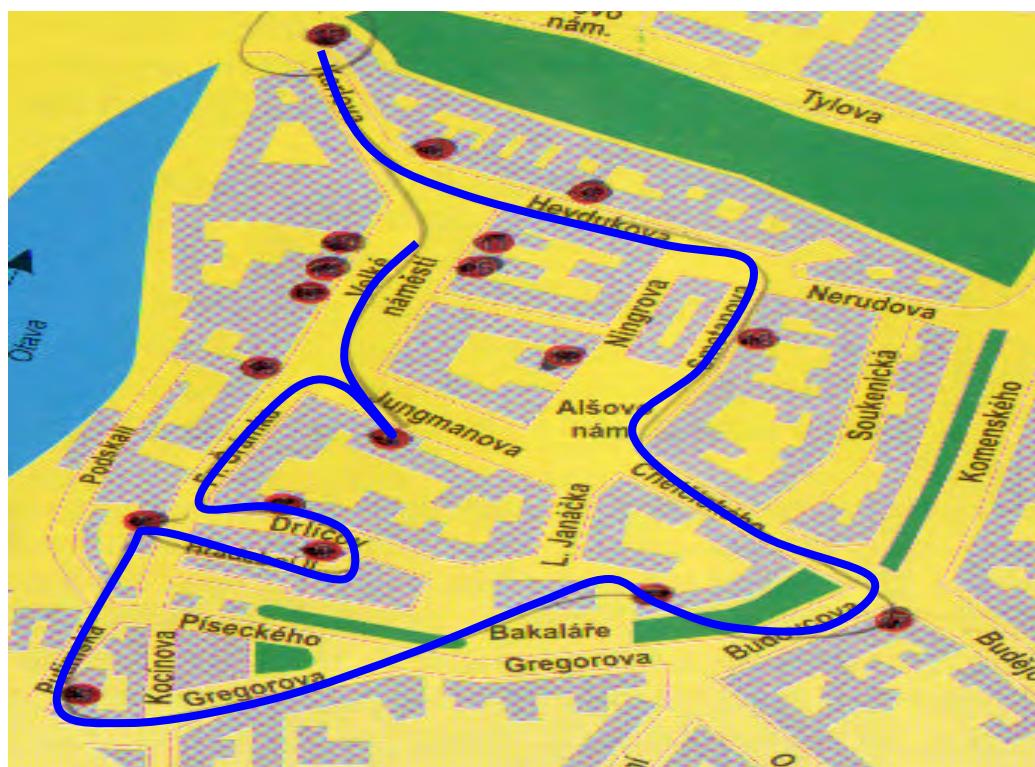

Obr.č. 4: Městské hradby

Obr.č. 5: Radnice na Velkém náměstí

Trasa číslo 2: Domovní znamení

Domovní znamení

Výchozí bod	Kamenný most přes Otavu
Cílový bod	Velké náměstí
Typ trasy	Nenáročná vedoucí městským centrem
Délka trasy	3 km
Zajímavosti na trase	Kamenný most, 18 domovních znamení
Občerstvení na trase	Kdekoliv v městském centru

Ve středověku se domy v Písku nečíslovaly a k orientaci ve městě se používala domovní znamení či názvy domů. Domovní znamení se malovala na dřevo, na plech či na omítky. Jako motivy sloužily náboženské symboly, mýtické postavy, astronomické objekty, zvířata, věci i nápisy. V Písku se tato znamení dochovala do dnešní doby.

Popis trasy

Začátek trasy je u Kamenného mostu, od kterého se vydáme Karlovou ulicí směrem do centra města. Hned na jejím počátku se nachází dům U Slona a několik metrů od něj směrem na náměstí je na nynější budově České obchodní banky znamení domu U Zlaté lodi. Náměstí opustíme, abychom se tam později opět vrátili. Opustíme jej Hejdukovo ulicí, kde se nachází dům U Dvou tisíc. Původní název je spojen se sporem, který se vedl okolo roku 1907 o nedoplatek při prodeji domu. Na malém náměstí mineme kašnu sv. Floriána a půjdeme do mírného kopce Smetanovou ulicí. Zde stojí za povšimnutí průčelí domu č.p. 79. Původní monogram F.J. patřil tehdejšímu vlastníku domu, ale po opravě budovy byl nahrazen písmenem M. Na Alšově náměstí, kam nás Smetanova ulice dovede, je dům U Bílé labutě.

Z náměstí odbočíme u budovy polikliniky směrem k píseckému gymnáziu. Zde na rohu Budějovické a Komenského ulice se nachází dům U Černého orla. Odtud kdysi jezdily dostavníky a vybíralo se zde mýtné. Nyní zamíříme k píseckému kostelu, v jehož blízkosti se nalézají Děkánství. Na fasádě nynější fary je znamení evokující

městský znak z roku 1846. Od kostela půjdeme Gregorovou ulicí směrem k plaveckému bazénu, naproti kterému se nalézá dům U Dvou panenek. Jelikož je znamení nedaleko Putimské brány, dvě panenky znázorňují písničku „Když jsem já šel tou Putimskou branou.“ Po strmém schodišti dojdeme k hradbám města, přejdeme nově opravený hradební příkop a ocitneme se v ulici Fráni Šrámka u domu U Zlatého klíče. Úzkou Hradební ulicí se vrátíme směrem ke kostelu, kde mineme dům U Bílého beránka. Domy v této ulici mají dvě patra sklepů, z nichž spodní gotické je tesáno ve skále. Hradební ulicí dojdeme na Drlíčov, kde je dům U Stříbrných denárů. Při přestavbě domu byly údajně nalezeny dvě mince.

Vrátíme se zpět do ulice Fráni Šrámka a z mírného kopce sejdem na Velké náměstí. Mineme Kostel Povýšení sv. Kříže, který nese znak dominikánského řádu. Napravo od budovy Komerční banky je dům U Zlatého kříže a na samotném náměstí se nachází pět domovních znamení. Dům U Tří korun býval honosným gotickým domem. V roce 1933 byl přestaven na hotel a nyní slouží jako reprezentační sídlo České pojišťovny. V těsném sousedství je dům U Červeného raka a dům U Zvonu. Na opačné straně náměstí jsou naše dvě poslední znamení – dům U Svaté Anny a dům U Bílého lva, nynější sídlo firmy Baťa.

- Seznam zastaveních:
1. Dům U slona	9. Dům U Zlatého klíče
2. Dům U Zlaté lodi	10. Dům U Bílého beránka
3. Dům U Dvou tisíc	11. Dům U Stříbrných denárů
4. Průčelí domu č.p. 79	12. Kostel Povýšení sv. Kříže
5. Dům U Bílé labutě	13. Dům U Zlatého kříže
6. Dům U Černého orla	14. Dům U Tří korun
7. Děkanství	15. Dům U Červeného raka
8. Dům U dvou panenek	16. Dům U Zvonu
	17. Dům U Svaté Anny
	18. Dům U Bílého lva

Trasa číslo 2: Domovní znamení

Obr. č. 6: Dům U labutě

Obr. č. 7: Dům U raka

Obr. č. 8: Dům U dvou denárů

Obr. č. 9: Dům U slona

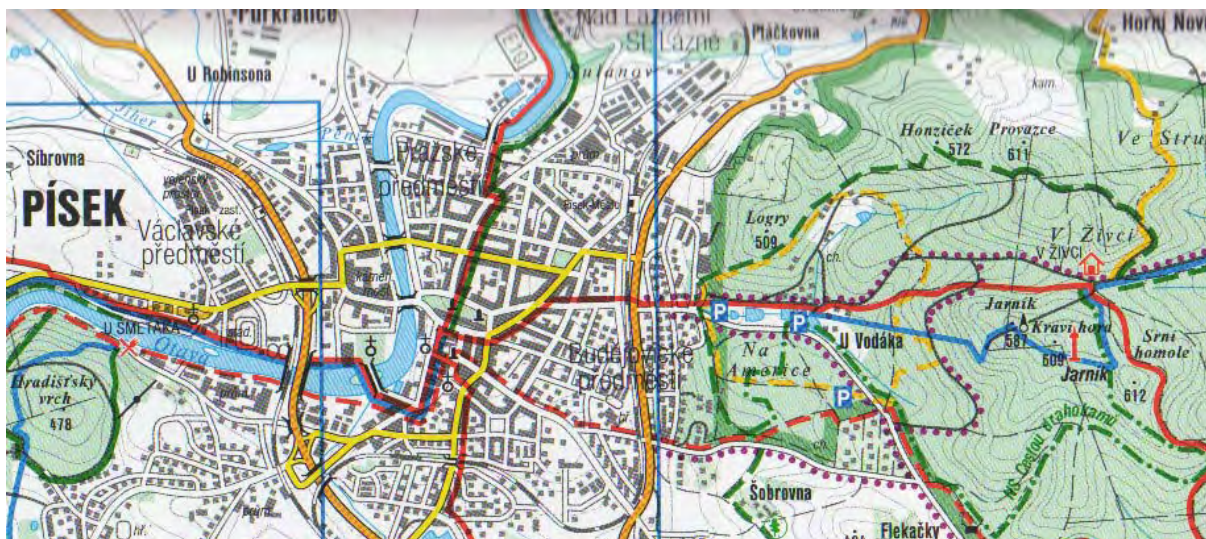

Obr. č.10: Dům U lodě

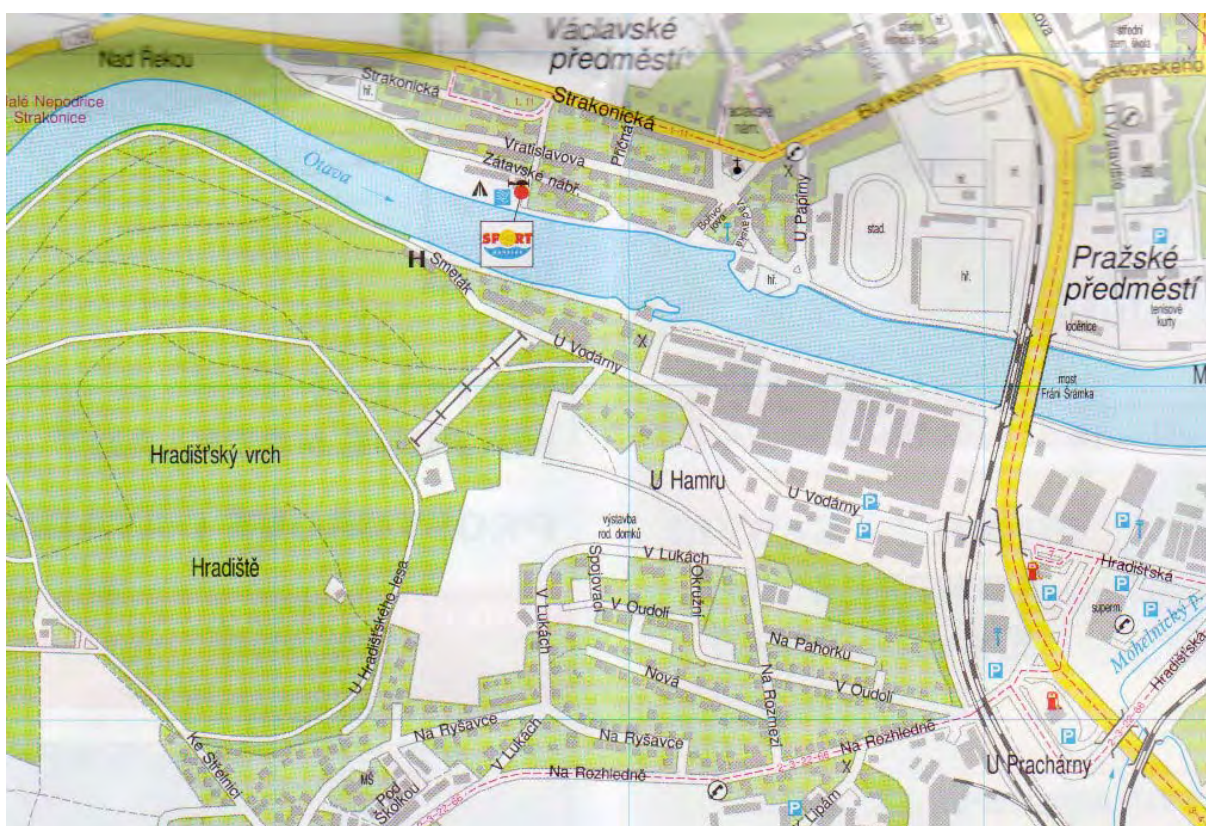

Obr. č.11: Dům U bílého beránka

Trasa číslo 3: Sportovní stezka v lese Amerika

Trasa číslo 4: Sportovní stezka U Smetáka

Trasy číslo 3 a 4

Sportovní stezky

V blízkém okolí města se nachází dvě sportovní stezky. Sportovní stezka v lese Amerika byla zřízena počátkem 80. let, zatímco U Smetáka je novější. Účelem sportovních stezek je možnost zacvičit si v přírodě a také ověřit si svou fyzickou zdatnost. Stezky jsou často využívány rodinami s dětmi i školními skupinami.

1. Sportovní stezka v lese Amerika

Výchozí bod	Několik metrů od silnice směrem k píseckým rybníkům
Cílový bod	Lesní cesta vedoucí nad silnicí vedoucí k Písku
Typ trasy	Mírně náročná
Délka trasy	4 km
Zajímavosti na trase	Sportovní stanoviště různého druhu
Občerstvení trase	Není možné

Popis trasy

Úkol číslo 1: Kladina – chůze po kládě – klády napojené za sebou od nejširší po nejúžší

Úkol číslo 2: Přeskok snožmo - tři klády různé šířky

Úkol číslo 3: Kruhy - kroužení trupem ve svisu – železné kruhy na stromě

Úkol číslo 4: Výpony u stromu

Úkol číslo 5: Kliky na zvýšené podložce – kůly různé velikosti na podporu nohou

Úkol číslo 6: Přeskoky přes překážky - tři různě vysoké překážky z klád

Úkol číslo 7: Výskok – skok do výšky z místa – kláda šikmo připevněna mezi stromy

Úkol číslo 8: Úklony stranou – různě vysoké tyče

Úkol číslo 9: Výpony na špičkách - vyvýšený stupínek

Úkol číslo 10: Hluboký předklon - vyvýšený stupínek s označením hloubky předklonu

Úkol číslo 11: Skok daleký - pískové doskočiště

Úkol číslo 12: Leh – sed - velká kláda s malou na zachycení nohou

Úkol číslo 13: Běh - 650 metrů lesní cestou

2.Sportovní stezka U Smetáka

Výchozí bod	Za restaurací U Smetáka
Cílový bod	Za restaurací U Smetáka
Typ trasy	Mírně náročná
Délka trasy	1100 m
Zajímavosti na trase	Sportovní stanoviště různého druhu
Občerstvení na trase	Restaurace U Smetáka

Popis trasy

Úkol číslo 1: Rovnováha – různě vysoké kůly zaražené do země

Úkol číslo 2: Přeskok snožmo – rozdílně vysoké překážky

Úkol číslo 3: Slalom – kůly těsně za sebou

Úkol číslo 4: Posilování břišních svalů – leh na zem na dřevěnou desku směrem z kopce

Úkol číslo 5: Kliky - s nohama na vyvýšené kládě

Úkol číslo 6: Naklánění nohou – leh na zádech a zvedání nohou

Úkol číslo 7: Bradla – dva páry různě vysokých bradel

Úkol číslo 8: Běh – trasa 50, 60, 100 či 200 metrů

Trasa číslo 3 a 4 : Sportovní stezky

Obr. č. 12 : Ukazatel na stezku

Obr. č. 13 : Kruhy

Obr. č. 14: Kladina

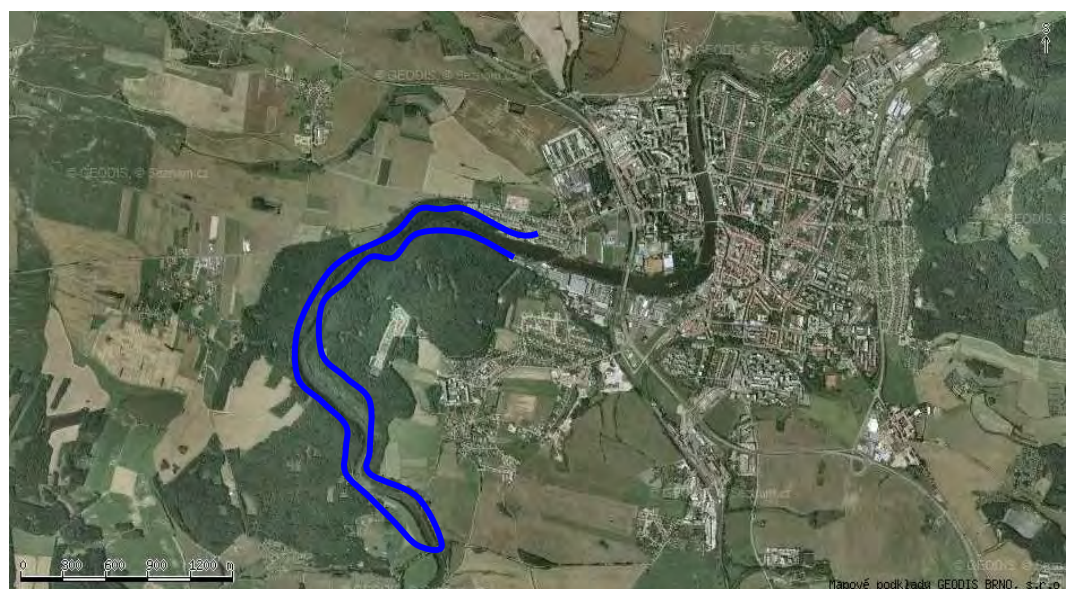

Obr. č. 15: Bradla

Obr. č. 16: Slalom

Trasa číslo 5: Čertova stezka

Trasa číslo 5

Čertova stezka

Výchozí bod	Kostel sv. Václava
Cílový bod	Vodárna na řece Otavě
Typ trasy	nenáročná
Délka trasy	10 km
Zajímavosti na trase	Čertova strouha, Zátavský most, vodárna
Občerstvení na trase	Restaurace u Smetáka, několik možností opékání buřtů

Popis trasy

Putování zahájíme u kostela zasvěcenému hlavnímu patronu českého národa svatému Václavu. V těchto místech stála před mnoha lety původní osada s názvem Písek. Pokud budete mít štěstí, zastihnete kostel otevřený. Dříve byl okolo kostela hřbitov, který již v dnešní době není využíván. Od kostela se vydáme z prudkého kopce směrem k řece, kde uvidíme starý jez. Dříve zde býval mlýn a přívoz. Kousek nad jezem je vybudováno veřejné koupaliště, které musíme obejít po silnici a těsně co jej mineme, sejdeme na stezku, která bude přesně kopírovat řeku a skalnaté stráně nad ní. První převis, na který narazíme je největší (7 metrů dlouhý a 3 metry široký) a nazývá se Sklopenka. V tomto místě se o oba břehy výrazně odráží ozvěna. Přibližně ve dvou třetinách velkého oblouku řeky pod Hradištským vrchem býval kdysi jez ve tvaru písmene V, aby mohl propouštět vory. Zde se velice dobře lovili lososi. Dnes ho již připomíná pouze místní název Zájedek a několik kamenů uprostřed řeky, které jsou vidět při nízké hladině. Na příští zastávce se potkáme s čertem. Údajně se zjevoval v údolí potoka od Malých Nepodřic, které se nazývá Čertova strouha. V 19. století se ještě v potoce vyskytovali raci. Kousek za Čertovo strouhou je ve svahu balvan jménem Hlava. Vypadá, jako by se měl každou chvíli zřítit do řeky. Po chvíli dojdeme k roubené studánce a les opustíme na místě zvaném Stará Vápenice. Kdysi se zde pátilo vápno. Již z tohoto místa je na dohled betonový Zátavský most. Přejdeme most, za kterým se nachází Čapí vrch, kde se kdysi shromažďovali čápi před odletem na jih.

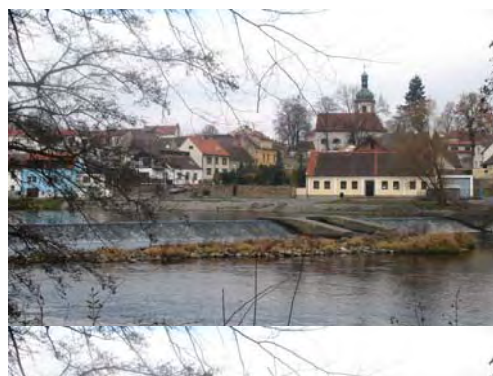
Po druhém břehu řeky se opět vydáme k Písku. Zpočátku stezku lemují rekreační chaty. Nacházelo se zde archeologické naleziště a v zátocině naproti Staré Vápenici je na palouku přírodní koupaliště. Jen co necháme za sebou chaty, budeme míjet skalní stěny, které slouží k tréninku horolezců. Na jedné skalní stěně jsou uchyceny kovové tabulky, které nesou jména tragicky zesnulých píseckých horolezců. Největší tabulka nese nápis „*TI KTEŘÍ SE K NIČEMU NEODVÁŽÍ NEUMÍRAJÍ*“. Přímo proti Čertově stezce je na Hradištském vrchu střelnice. Kdysi zde stála prachárna, jejíž základy jsou dosud patrné vpravo od stezky. Kousek za prachárnou v bývalém Císařském sadu se nachází drobný kamenný památníček. V poslední zatáčce řeky před Pískem je dřevěný altán a za ním letní restaurace U Smetáka. Zde je příjemné posezení a odpočinek po dlouhé procházce. Ale trasa má před sebou ještě dvě zajímavosti. První je bývalá loděnice a poslední zastávkou je stále funkční vodárna, která kdysi bývala brusírnou. Odtud již je do centra města necelý 1 kilometr.

- Stezka má 22 zastavení:
1. Kostel sv. Václava	12. Čapí vrch
2. Jez	13. Archeologická lokalita
3. Městská plovárna	14. Přírodní koupaliště
4. Převis Sklopenka	15. Horolezecký pomník
5. Objekt střelnice	16. Vojenská střelnice
6. Zaniklý jez	17. Bývalá prachárna
7. Čertova strouha	18. Dřevěný altánek
8. Balvan Hlava	19. Pamětní kámen
9. Roubená studánka	20. Restaurace u Smetáka
10. Stará Vápenice	21. Zaniklá loděnice
11. Zátavský most	22. Brusírna - vodárna

Trasa číslo 5: Čertova stezka

Obr.č. 17: Zátavský most

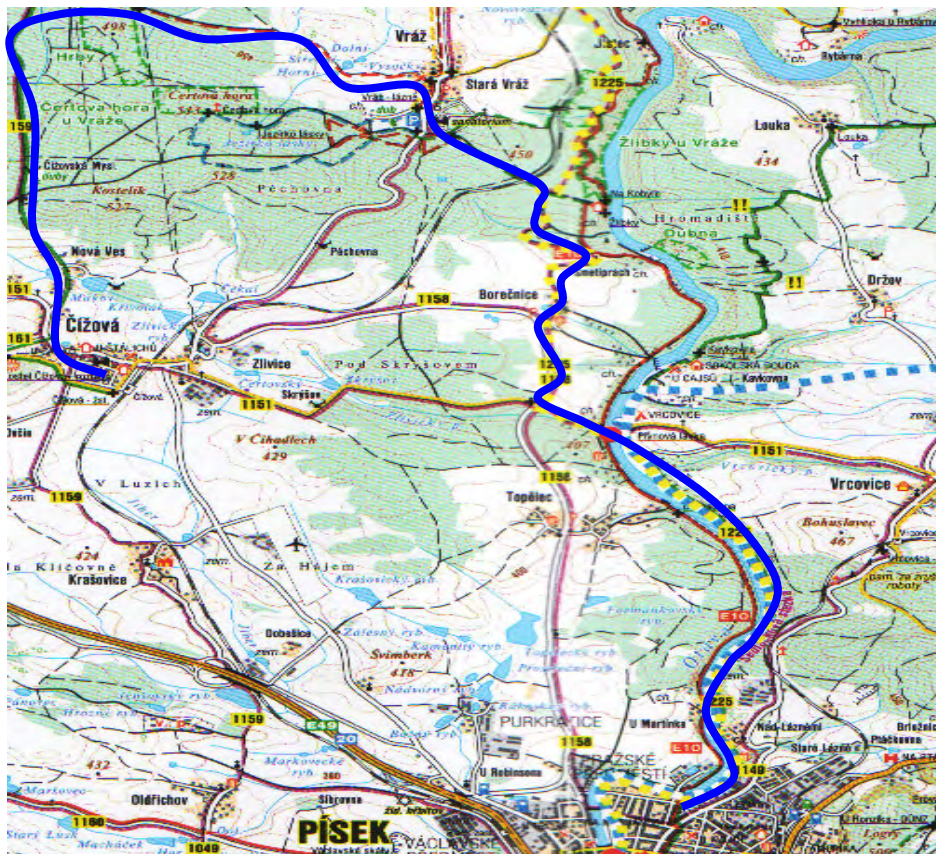

Obr.č. 18: Starý jez

Obr. č. 19: Dřevěný altán

Trasa číslo 6: Písek – Sedláčková stezka – Stará Vráž – Čížová

Písek – Sedláčkova stezka – Stará Vráž- Čížová

Výchozí bod	Písek – lávka přes Otavu u čistící stanice na Pražském předměstí
Cílový bod	Čížová (železniční zastávka)
Typ trasy	Mírně náročná
Délka trasy	23 km
Zajímavosti na trase	Lázně ve Vráži, kostel sv. Jakuba Většího v Čížové, rezervace Žlíbky
Občerstvení na trase	U Sulana, u Plynové lávky na místě zvaném „Cajská“, ve Staré Vráži, v Čížové

Popis trasy

Písek opouštíme po pravém břehu řeky Otavy. Cesta přesně kopíruje koryto řeky a je značena jako Sedláčkova stezka. Za prvním zákoutím řeky dojdeme k restauraci U Sulana, kde dříve bývalo vyhlášené koupaliště. Dále po proudu řeky mineme samotou U Martínka s kynologickým cvičišťem a zároveň na řece postavenou přírodní trať pro vodní slalom. Po překročení Vršovického potoka vstupujeme do chatové a tábornické oblasti u Plynové lávky. Kdysi tu stával mlýn, nyní je zde na jeho místě malá vodní elektrárna. Místo je vhodné ke koupání jak na novém tak i na starém jezu, který pomalu mizí pod hladinou. Pro přechod přes řeku musíme použít Plynovou lávku, která je posledním místem před přehradou, kde lze řeku Otavu přejít suchou nohou. Na druhém břehu se od řeky na chvíli odpojíme a po asfaltové silnici vystoupáme okolo chat do prudšího kopce, odkud zamíříme do obce Borečnice. Za obcí se napojíme na lesní cestu, která nás dovede na známé letoviště Smetiprach. Obejdeme údolí potoka a dorazíme na asfaltovou silnici, kterou však záhy opustíme doprava a asi po 300 metrech odbočíme opět vlevo a příjemná cesta nás povede přes přírodní rezervaci Žlíbky, chránící habrové doubravy a sutě. Na rozcestí u Novovrážského rybníka se napojíme na asfaltovou silnici směřující na obec Vráž.

Ve **Staré Vráži** jsou známé lázně na léčbu nervových a pohybových onemocněních. Budova lázní byla postavena v roce 1881 rodem Lobkowiczů. Samotné lázně byly založeny v roce 1936 a jsou obklopeny velkým parkem, který vybízí k procházkám a zároveň plynule přechází v okolní rozsáhlé lesy. Po modré okružní stezce se vydáme k Jezírku lásky. Jezírko nevelkých rozměrů je ukryto hluboko v jehličnatém lese a je v něm zakázáno koupání. Modrou značenou trasu kříží zelená, která vede k přírodní rezervaci Čertova hora. Rezervace chrání starý listnatý les, tvořený duby, lípami a buky. Za povšimnutí v této oblasti stojí i velký počet mravenišť. Modrá i zelená okružní cesta nás dovede zpět do Staré Vráže.

Starou Vráž opustíme po červené přerušované trase, která nás dovede až ke Koželnému rybníku, u kterého se nachází výletní okruh přírodní rezervace Hrby. Rezervace byla založena kvůli původnímu listnatému porostu. Pokud chceme, můžeme okruh obejít, a nebo se u rybníka napojit na zeleně značenou turistickou trasu, která nás dovede až do **Čížové**. Dominantou obce je kostel sv. Jakuba Většího, stojící na návrší nad obcí. Výstup do prudkého kopce nádhernou lipovou alejí stojí za námahu, poskytuje daleký výhled do kraje. Kostel byl postaven v 2. polovině 13. století a je přístupný pouze v době bohoslužby.

Naše putování končíme na železniční stanici, odkud jezdí pravidelné linky do Písku.

Úniková cesta: Z Nové Vráže se může použít železniční dopravu do Písku. Cesta se zkrátí o 12 kilometrů.

Trasa číslo 6: Písek – Sedláčkova stezka – Stará Vráž- Čížová

Obr. č. 20: Stará Vráž - kaplička

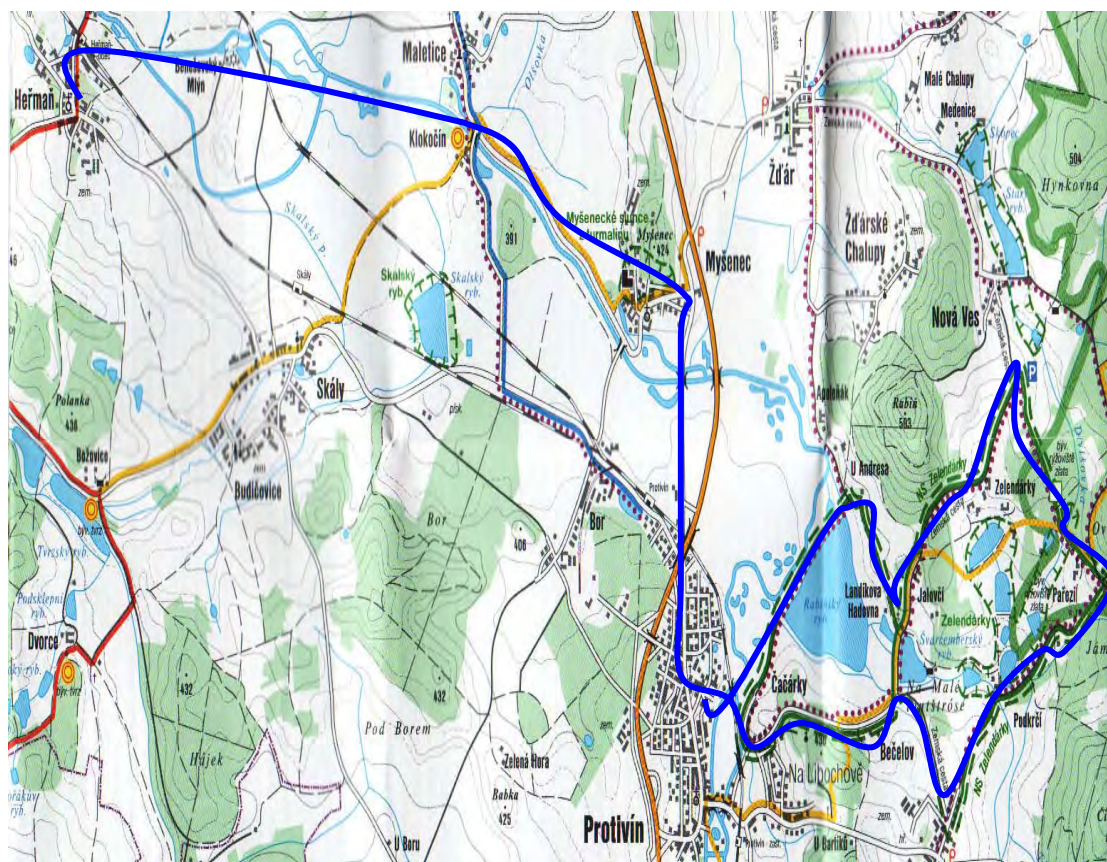

Obr. č. 21: Stará Vráž - lázně

Obr. č. 22: Kostel sv. Jakuba Většího

Trasa číslo 7: **Protivín – Zelendárky – Myšelec - Klokočín – Heřman**

Protivín – Zelendárky – Myšenec - Klokočín – Heřmaň

Výchozí bod	Protivín (železniční i autobusová zastávka)
Cílový bod	Heřmaň (železniční zastávka)
Typ trasy	Mírně náročná
Délka trasy	21 km
Zajímavosti na trase	Zelendárky (naučná stezka), Myšenecká slunce, tvrz Klokočín
Občerstvení na trase	Protivín, Myšenec, Heřmaň

Popis trasy

Městečko **Protivín**, začátek našeho výletu, se nachází na řece Blanici přibližně 12 kilometrů jižně od Písku. Leží na frekventovaných autobusových i železničních linkách. Městečko vzniklo ve 13. století a po dlouhou dobu patřilo pod rod Schwarzenberků. Největší památkou Protivína je renesanční zámek. Je to čtyřkřídlá budova s částečně zazděnými arkádami kolem nádvoří. Zámek není veřejnosti přístupný, navštívit se dá pouze přilehlý krajinářský park se vzácnými dřevinami. Za návštěvu stojí kostel sv. Alžběty, jednolodní raně barokní stavba a na náměstí stojící muzeum. Protivín je v dnešní době znám především pro svůj pivovar, který je také technickou památkou. Pivovar byl založen 1520. Název značky piva Platan je odvozen od dlouhé platanové aleje, která vede k pivovaru. Návštěva pivovaru není možná.

Na náměstí u muzea začíná okružní naučná stezka **Zelendárky**. Stezka měří 11 kilometrů, má 17 zastavení a ukazuje množství historických, přírodovědeckých a technických zajímavostí tohoto krajinářsky zajímavého území. Stejný název jako naučná stezka má i území Přírodní památka - Zelendárky, chránící soustavu deseti rybníků, počínaje rybníkem Skopec u osady Medenice a končící Zukáčkem v Podkrčí. Původ obou názvů je zřejmý, jak přírodní památka, tak i naučná stezka jsou pojmenovány podle osady Zelendárky, ležící mezi Novou Vsí a Krčí. Vlastní okruh začíná v Čačarkách směrem k čistírně odpadních vod. Po "Čačarkách" následují

zastavení: Čistírna odpadních vod - Velká Rabiň - Loupežníci - Švarcemburský rybník - Formanská cesta - Chráněné rostliny a živočichové - Rýžování zlata (2 zastavení) - Hraniční mezník - Mlýn a pila v Podkrčí - Velká voda - Krč - Landstrasse - Pohřebiště z doby bronzové. Každé zastavení je doplněno tabulkou poskytující informace.

Protivín opustíme po silnici za vlakovým nádražím, po které dojdeme do **Myšence**. Dříve zde stával hrad, dnes je zde k vidění pouze několik fragmentů vestavěných do současné zástavby. Největší památkou obce je kostel sv. Havla, pocházející z konce 11. století. Za vidění stojí i přírodní památka Myšenecká slunce, která se nachází za zdí zadního traktu stavení č.p. 28 v západní části Myšence. Chráněny jsou paprscité turmalínové shluky tvořené dlouhými stébelnatými krystaly skorylu, které se vyloučily při tuhnutí žulového magmatu. Turmalínové shluky se hojně vyskytují na balvanech a skalách v zahradách, ale i v kamenném zdivu stavení.

Myšelec opustíme po žluté turistické značce směrem na Klokočín. V obci **Klokočín** se nachází historická tvrz, která stojí na mírném návrší na levém břehu řeky Blanice. Jde o budovu obdélníkového tvaru a její fasáda je pokryta sgrafity. Stavba je dnes v soukromém vlastnictví a je veřejnosti přístupná, pouze se doporučuje telefonická domluva předem.

Klokočín opustíme po značené cyklotrase směrem na Heřmaň. Cestou mineme Benešovský mlýn a dojdeme na železniční zastávku Heřmaň, kde náš výlet zakončíme. Pokud ještě nejsme unaveni, či se chceme dostat na jinou železniční trať stačí popojít 2 kilometry do samotné obce **Heřmaň**. Nejvýznamnější památkou je kostel sv. Jiljí a kousek od něj stojící rodný dům básníka Jana Čarka.

Úniková cesta: Z Klokočina po žluté do obce Skály, kde je železniční zastávka. Trasa se zkrátí přibližně o 8 kilometrů.

Trasa číslo 7: **Protivín – Zelendárky – Myšelec - Klokočín – Heřmaň**

Obr. č. 23: Tvrz Klokočín

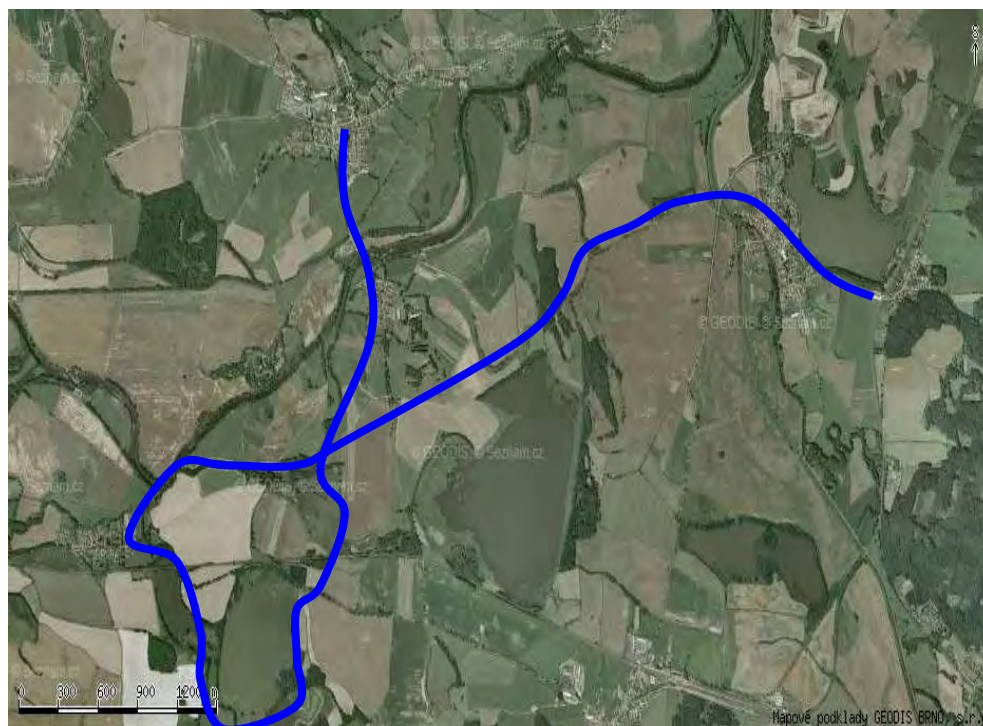
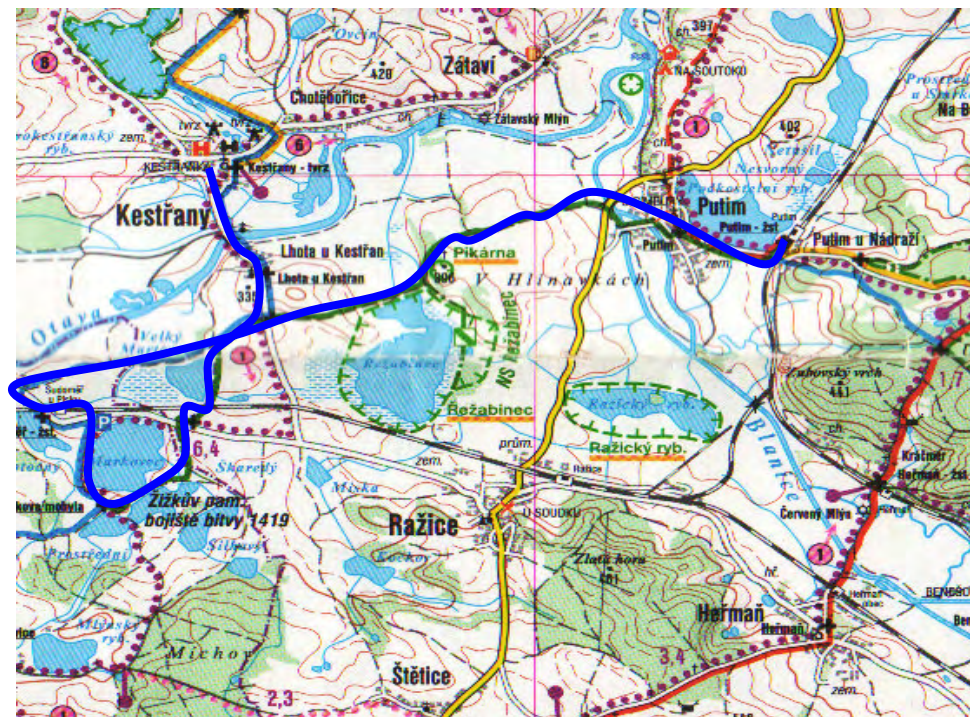

Obr. č. 24: Protivínské náměstí

Obr. č. 25: Myšenecká slunce

Trasa číslo 8: Kestřany –Žižkův památník -Sudoměř –Putim

Kestřany – Žižkův památník - Sudoměř – Putim

Výchozí bod	Kestřany (autobusová zastávka)
Cílový bod	Putim (železniční zastávka)
Typ trasy	nenáročná
Délka trasy	11 km
Zajímavosti na trase	Tvrze v Kestřanech, Žižkův pomník, národní přírodní rezervace Řežabinec, Putim
Občerstvení na trase	Kestřany, u Žižkova pomníku možnost opékání buřtů, Putim

Popis trasy

Naše trasa začíná v obci **Kestřany**, která je zároveň naším prvním zastavením. Zde nesmíme vynechat nejvýznamnější památky - zámek a dvě tvrze. Zámek je dvoupatrová stavba s dvěma bočními křídly a s průčelím členěným římsami a je bohužel nepřístupný veřejnosti. Naproti zámku stojí kostel sv. Kateřiny, původně raně gotický a později barokně přestavěný.

Horní tvrz je nejstarší a pochází z přelomu 14. a 15. století. Počátkem 16. století byla přestavěna na goticko - renesanční hrádek. Při přestavbě bylo jádro tvrze obklopeno do obdélníku hradební zdí s malou válcovou baštou v severovýchodním nároží. Ve středu východní strany a v jihozápadním nároží byly postaveny mohutné hranolové obytné věže a vstupní jižní stranu uzavřelo nové palácové křídlo s velkým sálem v přízemí a kaplí sv. Maří Magdaleny, s klenutou sklípkovou klenbou. Kaple byla později změněna v černou kuchyni. Tvrz obklopuje příkop, původně napouštěný z Horního rybníka, a val. Dřevěný padací most, ústící do klenutého průjezdu v jižním palácovém křídle, nahradil v 18. století dnešní most kamenný.

Dolní tvrz vznikla na počátku 15. století. Mírně lichoběžníkový půdorys obklopuje hradební zeď zesílená v severozápadním nároží válcovou baštou. Uprostřed nádvoří stojí mohutná hranolová dvoupatrová obytná věž.

Kestřany opustíme po asfaltové silnici, po které překročíme také řeku Otavu. Mineme Lhotu u Kestřan a po přibližně dvou kilometrech zahneme doleva na polní cestu, kde se napojíme na zeleně značenou stezku, která nás kolem dvou rybníků – Velkého Martovce a Markovce dovede k **Žižkovu památníku**. Ten byl postaven na počest prvního vítězství Jana Žižky, který se touto bitvou proslavil a započal husitské tažení. Pomník je 16 metrů vysoký a byl postaven v roce 1925 sochařem J. E. Kodetem. Zde je možnost opékání buřtů či odpočinku na malinkatém pahorku obklopeném rybníky. Historické bojiště opustíme a vydáme se dále kolem rybníka Markovec do Sudoměře. Kousek od Sudoměře se nachází významné archeologické naleziště.

Sudoměř opustíme po modře značené stezce, mineme opět rybník Markovec a dostaneme se na asfaltovou silnici, ze které jsme odbočili k památníku. Silnici pouze přejdeme a opět po zelené pokračujeme směrem k Putimi. Po pravé straně se nám naskytne malebný pohled na rybník Řežabinec. Jedná se o mělký rybník, který má uprostřed hloubku 80 - 100 cm, u hráze 120 cm. Řežabinec je největší rybník v okrese Písek a v roce 1992 bylo toto území prohlášeno za „Národní přírodní rezervaci“. Celé chráněné území má rozlohu 110,7 ha a obklopuje ho ochranné pásmo široké 50 – 120 metrů. V rybníce a v rašeliništi se nachází unikátní soubor řasové flóry. Kolem celého rybníka vede značená naučná stezka. Od rybníka pokračujeme stále po zelené, kterou dojdeme k cíli našeho putování. Do obce Putim.

Putim se proslavila především díky románu o vojáku Švejkovi. K popularitě vsi přispěl i J. Š. Baar svým románem "Jan Cimburá". Putim leží na pravém břehu řeky Blanice v nadmořské výšce 386 m. Na návsi je několik selských statků s rázovitými štíty. Dominantou obce je kostel sv. Vavřince pocházející z 2. poloviny 13. století. Kolem podkostelního rybníka, který je proslulý svými výlovy dojdeme k železniční zastávce, kde naše cesta končí.

Úniková trasa: V Sudoměři u Písku je železniční zastávka, odkud můžeme dojet do Putimi i do Písku.

Trasa číslo 8: **Kestřany – Žižkův památník - Sudoměř – Putim**

Obr. č. 26: Tvrz v Kestřanech

Obr. č. 27: kostel sv. Vavřince v Putimi

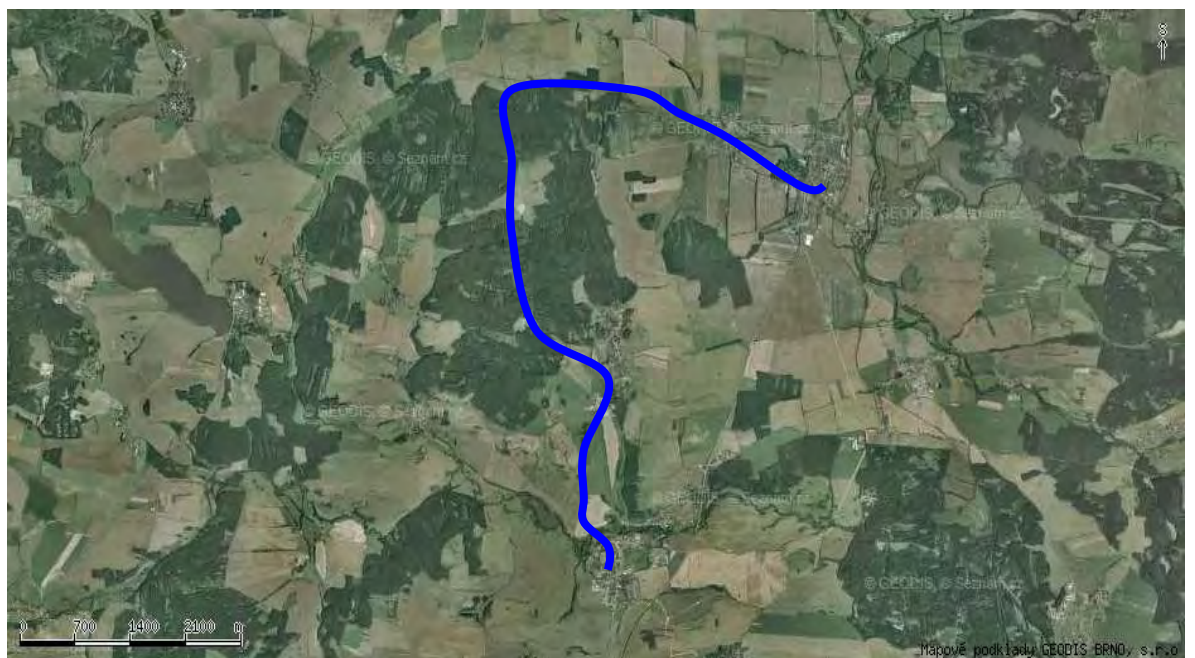
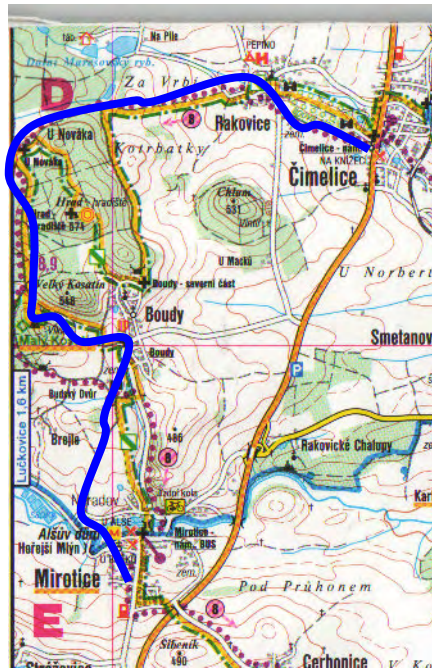

Obr. č. 28: Žižkův pomník

Obr. č. 29: Rybník Řežabinec

Trasa číslo 9: Mirotice – Boudy-Čimelice

Mirotice – Boudy - Čimelice

Výchozí bod	Mirotice (zastávka autobusu)
Cílový bod	Čimelice (železniční i autobusová doprava)
Typ trasy	Mírně náročná
Délka trasy	11 km
Zajímavosti na trase	Rodný dům Mikoláše Alše, Malý Kosatín, Čimelický zámek
Občerstvení na trase	Mirotice, Čimelice

Popis trasy:

Mirotice, náš výchozí bod, leží na řece Lomnici a pocházejí ze 13. století. Je to poklidné městečko s dominantou farního kostela sv. Jiljí. Na náměstí stojí socha nejvýznamnějšího rodáka Mikoláše Alše a radnice. V Miroticích můžeme navštívit rodný dům Mikoláše Alše, který je zároveň i památníkem loutkaře Matěje Kopeckého. Památník je otevřen od dubna do října mimo pondělí od 9-12 a od 13-17.

Mirotice opustíme kolem Hořejšího mlýna a vydáme se po ní kamenitou cestou lemovanou stromy do mírného kopce. Dojdeme k Budskému dvoru, kam Mikoláš Aleš chodil za Marinou Kailovou, jeho budoucí manželkou. Nyní zde sídlí stavební firma a ta okolí chráněné památkáři postupně renovuje. Od Budského dvora už je na dohled vesnička **Boudy**, ke které se dostaneme po několika metrech po asfaltové silnici. Na návsi malebné vesničky stojí Stará kaplička a památník obětem 1. světové války.

Vesnici opustíme po žluté značce, projdeme pod Velkým Kosatínem (548m.n.m.) a navštívíme místní raritu - kámen Viklan. Dva žulové kameny na sobě se dotýkají pouze malou částí a při dotyku se horní pohybuje. Poté se žlutá trasa napojí na asfaltovou silnici vedoucí lesem. Mineme Malý Kosatín - chráněnou louku, která je významná svoji květenou. Po silnici dojdeme k osadě U Nováka, která je známa z povídky Terezy Novákové *Železný kříž*. Pod mohutnými břízami zde tento kříž můžeme nalézt. Po značené cyklotrase dojdeme do Rakovic. V **Rakovicích** je

jednopatrový dvoukřídový zámek, sloužící dnes jako hospodářský dvůr. Snad nejhezčí část cesty máme právě před sebou - alej prastarých červených dubů vedoucích z Rakovic do zámeckého parku v Čimelicích

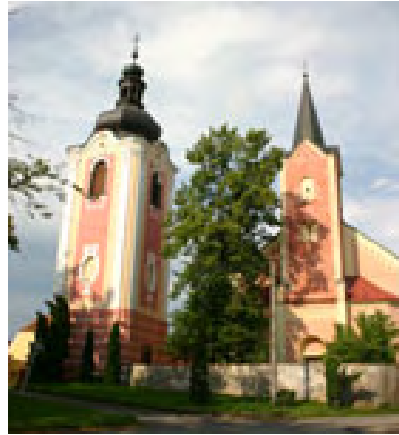
Čimelice, cíl naší cesty, pocházejí z 15. století. Hlavní atrakcí města je barokní zámek, dvoupatrová budova, která se skládá ze dvou křídel. Pod lodžii s balkónem je dvouramenné schodiště. Zámek je obklopen anglickým parkem. Nynějším majitelem zámku je K. Schwarzenberk. Na náměstí Čimelic se nachází **kostel sv. Trojice**, stavba, která kombinuje snad téměř všechny stavební styly. Kousek od náměstí se nachází železniční zastávka.

Úniková trasa: Trasu lze zkrátit z obce Boudy, odkud několikrát denně odjíždí autobusová linka do Čimelic a do Mirotic.

Trasa číslo 9: **Mirotice – Boudy - Čimelice**

Obr. č. 30: Rodný dům Mikoláše Alše

Obr. č. 31: Kostel sv. Jiljí v Miroticích

Obr. č. 32 : Kostel sv. Trojice v Čimelicích

Obr. č. 33: Zámek v Čimelicích

Trasa číslo 10: Zvíkov – Orlík

Trasa číslo 10

Zvíkov – Orlík

Výchozí bod	Zvíkovské podhradí - rozcestí (autobusová zastávka)
Cílový bod	Podolí I. – Podolsko rozcestí (autobusová zastávka)
Typ trasy	Nenáročná – s využitím lodní dopravy po přehradě
Délka trasy	3 km pěšky, 14 km lodí po přehradě
Zajímavosti na trase	Gotický hrad Zvíkov, zámek Orlík, Žďákovský most
Občerstvení na trase	Zvíkovské podhradí

Popis trasy

Trasa začíná ve **Zvíkovském podhradí**, kam se dostaneme autobusovou dopravou. Zvíkovské podhradí je výchozím bodem ke hradu Zvíkov, k němuž vede silnice, která je pro dopravu ukončena parkovištěm s občerstvením. Odtud již musí turisté jít pěšky, ačkoliv asfaltová silnice pokračuje dále. Projdeme několik metrů pod starými stromy a dostaneme se na kamenný most (z r. 1777) překlenující hluboký příkop vylámaný ve skále, přes který dojdeme přímo k hradu.

Zvíkov je nejvýznamnější raně gotický královský hrad v českých zemích. Nachází se na vysokém skalnatém ostrohu nad soutokem Otavy a Vltavy. Hrad byl založen za vlády krále Přemysla Otakara I. Dnešní podobu a rozsah získal Zvíkov za Přemysla Otakara II. Tehdy se vnitřní hrad stal lehce nepravidelným pětibokým areálem ze všech stran obestaveným palácovými křídly s množstvím prostor. Přízemí mělo spíše pomocný charakter a hlavní obytné a reprezentační prostory se nacházely v prvním patře. V severním, severozápadním a západním křídle se setkáváme s typickým znakem hradů z doby Přemysla Otakara II. - středním klenutým sálkem sousedícím z jedné strany s klenutou komnatou, z druhé pak s roubenou komorou. Spojení všech místností v patře bylo řešeno formou klenutého arkádového ochozu. Siluetu hradu charakterizují tři věžní dominanty: věž Markomanka (nejstarší stavba hradu), věž Černá a Hláska.

V interiérech hradu stojí za vidění malby (kaple sv. Václava, erbovní síň, svatební síň, rytířská, korunní, aj.), expozice o historii hradu, dobový mobiliář a

význačné archeologické nálezy. Prohlídka hradu je možná samostatně, či s průvodcem po předchozí dohodě. Prohlídka zabere přibližně 45 minut.

Otevírací doba: duben a říjen: So, Ne, svátky 9.30 - 16 h (posl. prohl. v 15.30 h)
květen a září: denně mimo Po 9.30 - 16.30 h (posl. prohl. v 16 h)
červen - srpen: denně mimo Po 9 - 17.30 h (posl. prohl. v 17 h)

Vstupné : Český výklad: plné 45,- Kč, snížené 25,- Kč, rodinné 110,- Kč

Cizojazyčný výklad: plné 90,- Kč, snížené 50,- Kč

Po prohlídce hradu nás čeká nejpříjemnější část trasy – výlet na lodi, která nás doveze k dalšímu skvostu přehrady – zámku Orlík. Při plavbě se můžeme kochat krásnou přírodou a klidem vodní hladiny. Plavba trvá přibližně 45 minut. Těsně před cílem plavby výletní loď podpluje významnou stavbu přehrady **Žďákovský most**. Most je pojmenován po obci, která byla při stavbě přehrady zatopena a byl postaven během let 1957 - 1965. Svou architekturou se stal dominantou celého středního Povltaví. Jeho délka je 540 metrů, hlavní oblouk má rozpětí 330 metrů. A je ve výšce 110 metrů nad dnem údolí.

Ani se nenadějeme a již budeme vystupovat u zámku Orlík. **Zámek Orlík** byl založen v 2. pol. 13 století. Původně gotický hrad byl rozšířen renesančně a v 19. století novogoticky přestavěn. V současné době se zámek skládá ze čtyř křídel, mezi nimiž je nádvoří. Do zámku se vchází po mostě přes příkop. Nynějším majitelem hradu je Karel Schwarzenberg .

Prohlídková trasa prochází dvěma patry zámku. Za prohlednutí stojí bohatě zdobené sály a salónky, ve kterých se nacházejí sbírky loveckých trofejí, nábytku a zbraní. V budově se také nalézá rodové muzeum věnované Karlu I. Schwarzenbergovi a napoleonským válkám. V okolí je anglický park. Hrad je přístupný pouze s průvodcem a délka prohlídky je kolem 50 minut.

Otevírací doba: duben, říjen – denně mimo pondělí 9-16 hodin

květen, září – denně mimo pondělí 9-17 hodin

červen, srpen - denně mimo pondělí 9-18 hodin

Vstupné: dospělí – 70 korun, snížené – 30 korun

Trasa číslo 10: Zvíkov - Orlík

Obr. č. 34: Zámek Orlík

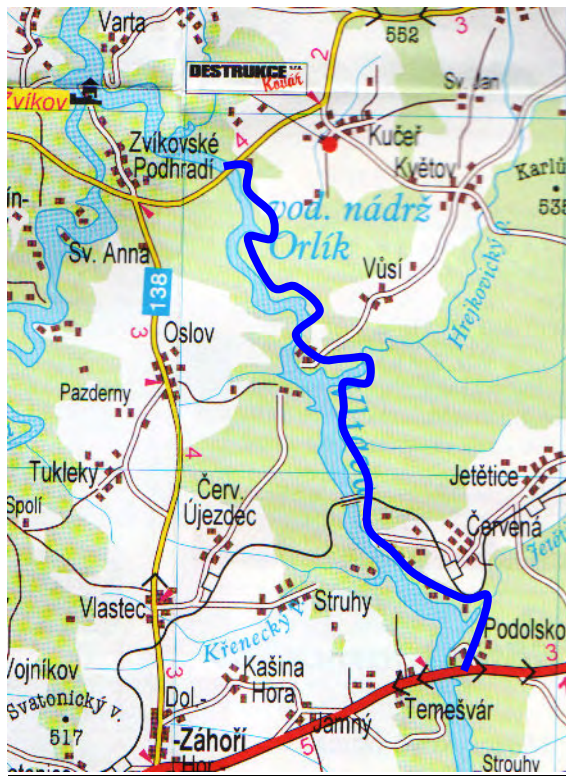

Obr. č. 35: Hrad Zvíkov

Obr.č. 36: Zámek Orlík

Trasa číslo 11: Mosty přehrady

Mosty přehrady

Výchozí bod	Podolský most (autobusová zastávka)
Cílový bod	Zvíkovské podhradí (autobusová zastávka)
Typ trasy	Náročná
Délka trasy	20 km
Zajímavosti na trase	Podolský most, Zvíkovský vltavský most, Hrejkovický potok, Červenský železniční most
Občerstvení na trase	Rekreační oblast Podolsko, rekreační oblast Červená nad Vltavou, Červená II.

Popis trasy

Náš výlet začíná na **Podolském mostě**, kam nás doveze linkový autobus. Podolský most přemostňuje Orlickou přehradní nádrž v její horní části a leží na trase měst Písek a Tábor. Most byl postaven v letech 1939 – 1943 a má délku 500 metrů . Rozpětí hlavního oblouku je 150 metrů (největší rozpor železobetonového mostu ve střední Evropě). Je to vrcholné dílo v historii mostních konstrukcí. Pod mostem je hloubka přehrady 20 metrů. Po prohlídce mostu se vydáme přes rekreační oblast Podolsko, kde v letním období je velké množství karavanů a stanů. Po modře a zároveň červeně značené pěšině se dostaneme do mírné zátoky k Jetětickému potoku. Zde nás opustí modré značení a my pokračujeme pouze po červeném. U potoka se dáme doprava do mírného kopce lesní pěšinou mezi nízkým porostem a dostaneme se na pohodlnou širší lesní cestu, která nás po červeně značené stezce dovede do **Červené nad Vltavou**. V okolí obce se opět nachází významná rekreační oblast.

Dále po červeném značení kopírujeme chvíli železniční trať, která s touto oblastí poskytuje výhodné dopravní spojení. Po překročení tratě se vydáme po nerušné asfaltové silnici směrem k vodám přehrady. K vodě však nedojdeme. Červená značka nás navede opět na lesní cestu. Sestoupíme ze strmého kopce, abychom se po překročení potoka opět vyšplhali do prudkého kopce. To už dojdeme zcela k vodě a

zároveň k **Červenskému železničnímu mostu**. Most byl postaven v letech 1886 -1889. Zajímavostí je stavba mostu. Most je železný a je zakotven na kamenných pilířích tvaru komolého jehlanu. Jeho prostřední část byla stavěna bez použití lešení, což v době vzniku mostu znamenalo unikátní pracovní postup. Po prohlídce mostu se opět ponoříme do lesů a luk.

Červená trasa nás povede po náročném terénu , při kterém budeme muset zdolat dvě strmá údolí, ve kterých tečou potoky do přehrady. Těsně před Hrejkovickým potokem se dostaneme nad přehradu, výhled jistě stojí za námahu. Údolí Hrejkovického potoka vypadá jak z westernových filmů, chybí tu pouze dusot koní. Překročení Hrejkovického potoka může znamenat pro někoho malý problém - přes potok jsou pouze položeny kmeny stromů. Za potokem nás opět čeká velice prudké stoupání k **Červené II**. V dobách kdy ještě nebyla řeka přehradou, nacházela se v těchto místech vesnice, jejíž druhá část byla pár kilometrů proti proudu poblíž podolského železničního mostu. Spolu byla tato místa propojena silnicí a proto byl název této části Červené upřesněn číslicí II. Zde se nachází románský kostelík sv. Bartoloměje , který byl založen v roce 1190. V kostelíku je nejstarší žebrová klenba u nás. V roce 1960 byl kostel přenesen ze zátopového území výše. Při této akci byly objeveny raně gotické malby z pol. 13. století. Kostelík není přístupný. V obci doporučuji odpočinek, protože nás čeká ještě pořádný kus cesty, bez možnosti občerstvení.

Po odpočinku červeně značená cesta nejprve kopíruje přehradu, posléze se opět stáčí do lesů. Po překročení potoka začne prudké stoupání, po kterém se nám naskytne výhled na obec Vůsi, kterou však v uctivé vzdálenosti mineme, a budeme pokračovat dále po červené. Nyní se trasa hodně vzdaluje od přehrady, ale terén se mírně uklidňuje a lesní cestou téměř po rovině se dostaneme do místa osady zvané V Dolanech. Ihned za obcí vystoupáme do prudkého kopce a dostaneme se opět k vodám přehrady a naskytne se nám nádherný výhled na vodní hladinu a zároveň na Zvíkovský most, cíl naší výpravy. Ale k němu máme ještě před sebou kousek cesty. Mineme skalnatou část nazývajícím se **Moravcovo Peklo**, přejdeme poslední potok a po výstupu do strmého kopce skončíme na frekventované silnici, vedoucí na Milevsko. Po silnici se po několika metrech dostaneme k **Zvíkovskému vltavskému mostu**. Zajímavostí je, že stejný most stojí i o několik kilometrů dále přes řeku Otavu a nazývá se Zvíkovský

otavský most, který přejdeme. Po pár stech metrech po silnici dojdeme k autobusové zastávce.

Úniková trasa: Trasu si můžeme zkrátit a zpříjemnit využitím lodní dopravy. Přístaviště je na Podolsku, poté v Červené II, poté je možnost dojet lodí až k hradu Zvíkov. V Červené nad Vltavou je železniční zastávka na trase Ražice – Tábor.

Trasa číslo 11: **Mosty přehrady**

Obr.č. 37: Podolský most

Obr.č. 38: Zvíkovský most

Obr.č. 39: Pohled na přehradu

2. Ověření navržených tras

Trasy jsem ověřovala s dětmi ve věku od 8 do 12 let. Nejmenší počet dětí byl 4 a největší 7. Počet dětí se odvíjel od jejich časových možností, ve většině případů se jednalo o děti ze sportovní třídy, pro které trasy byly příjemným zpestřením jejich pohybových aktivit. Jednoho výletu se zúčastnila i invalidní dívka, což bylo pro ostatní děti poučující.

Při ověřování tras jsem zjišťovala, jak je trasa pro děti náročná, jak je zaujala a co dětem trasa dala. Po absolvování trasy jsem u dětí zjišťovala jejich názory, co se jim líbilo, co nelíbilo. Všechny získané poznatky jsem uvedla do následujících stran.

Ověření

Trasa číslo 1: Památky Písku

Ověřovatelé trasy:

Trasu ověřovali 4 děti ve věku 8 a 9 let.

Termín ověření:

-listopad 2006

Vhodnost trasy:

Trasa je vhodná pro všechny věkové kategorie.

Pokud se nechcete tlačit davy lidí, vyhněte se období píseckých slavností, konajících se koncem června. V této době je vstup do centra města Písku zpoplatněn.

Nejvhodnější doba návštěvy: každé roční období má své kouzlo.

Problémy na trase:

Nevýhodou některých památek v Písku je jejich nepřístupnost pro veřejnost. V centru města je třeba dávat pozor na projíždějící vozidla.

Názor dětí:

Trasa byla pro děti zajímavá, i přestože všichni z nich pocházejí z Písku a památky znají. Během trasy se dozvěděly mnoho zajímavostí o místě, kde žijí. Nejvíce je zaujala vodní elektrárna, kde se seznámily s historií elektřiny na Písecku a prohlédly si velmi staré technické vybavení.

Ověření

Trasa číslo 2: Domovní znamení

Ověřovatelé trasy:

Trasu ověřovalo 7 dětí ve věku 8-10 let.

Termín ověření:

- říjen 2006

Vhodnost trasy:

Trasa je vhodná pro všechny věkové kategorie. Je nenáročná a hledání domovních znamení dětí jistě zaujme. Znamení jsou v Písku hojně rozšířena. Pokud budete všímaví, můžete během výletu narazit i na jiná znamení, než jsou uvedena. Všechna znamení jsou ve výborném stavu a jsou umístěna na viditelných místech.

Problémy na trase:

Doporučuji trasu procházet v dopoledních hodinách, kdy v centru města není příliš mnoho lidí.

Názor dětí:

Děti byly před začátkem seznámeny se znameními a měly je sami vyhledávat. Děti hledání bavilo. Kdo uviděl znamení první, počítal si bod. Nejlepší hledač dostal na konci trasy sladkou odměnu.

Ověření

Tras číslo 3 a 4: Sportovní stezky

Ověřovatelé trasy:

Obě dvě trasy jsem ověřovala se skupinou 7 dětí ve věku 10 a 11 let.

Termín ověření trasy:

- říjen 2006

Vhodnost trasy:

Trasa je ideální pro sportovní vyžití dětí. Je ji možno použít při hodinách tělesné výchovy.

Problémy na trase:

Stezky se jednou za čas opravují a procházejí bezpečnostními kontrolami. Bohužel se najdou někteří jedinci, jejichž cílem je spíše likvidace stezky, než sportovní vyžití. Tudíž před každým výkonem doporučuji zkontrolovat zda jsou pomůcky dobře upevněny, aby nedošlo k úrazu. Nejvýhodnější dobou pro zdolání stezek je letní období a počátek podzimu za suchého počasí.

Jediný větší problém může sportovní nadšence potkat při hledání začátku trasy na Americe. Začátek je ukryt kousek nad silnicí v lese. Směrová cedule není ze silnice dobře viditelná.

Názor dětí:

Děti byly z obou stezek velmi nadšeny. Projevil se zde jejich sportovní a soutěžní duch.

Ověření

Trasa číslo 5: Čertova stezka

Ověřovatelé trasy:

Trasu ověřovalo 5 dětí ve věku 9 a 10 let.

Termín ověření:

-září 2006

Vhodnost trasy:

Stezka je vhodná na celodenní rodinný výlet. Při cestě se můžete na několika místech vykoupat, opéct buřty, či navštívit restauraci U Smetáka.

Problémy na trase:

První polovina cesty je v horším terénu, tudíž se doporučuje pouze pěšky, druhá část je průjezdná i na kole.

Názor dětí:

Trasa vede velmi příjemným až romantickým korytem řeky. Děti stezka velice bavila. Rádi objevovaly přírodní i historické zajímavosti na této trase. Na trase jsme si opekli buřty, což mělo u dětí také velký ohlas.

Ověření

Trasa číslo 6: Písek – Sedláčkova stezka – Stará Vráž- Čížová

Ověřovatelé trasy:

Trasu ověřovalo 5 dětí ve věku 9-11 let.

Termín ověření:

- září 2006

Vhodnost trasy:

Trasa je mírně náročná, vedoucí většinou lesním terénem. Na trase se seznámíme především s přírodními krásami.

Problémy na trase:

Trasa je dobře značena, často využívána turisty. Na trase není příliš možností k občerstvení. Vede většinou po lesních cestách, tudíž není příliš vhodná pro cyklisty.

Názor dětí:

Trasa je zaměřena jednosměrně na krásy přírody, což některé děti po polovině trati již přestalo bavit. Trasu jsme zpestřovali hrami v přírodě. Dětem se velice líbilo brouzdat se v řece na starém jezu u Plynové lávky.

Využití únikové cesty:

Kvůli výraznému zhoršení jsme trasu zkrátili a po prohlídce Jezírka lásky a Čertovy Hory jsme se do Písku navrátili vlakem z Nové Vráže.

Ověření

Trasa číslo 7: Protivín–Zelendárky–Myšenec -Klokočín – Heřmaň

Ověřovatelé trasy:

Trasu ověřovala skupina 7 dětí ve věku od 9 do 12 let

Termín ověření trasy:

- září 2006

Vhodnost trasy:

Trasa je mírně náročná. Nejobtížnější část tvoří naučná stezka Zelendárky, která místy vede neupraveným lesním porostem. Trasu je možno, mimo naučnou stezku Zelendárky, projet na kole.

Problémy na trase:

Značení trasy je dobré. Všechna nejzajímavější místa jsou dobře viditelná a obsahují informační tabule.

Názor dětí:

Trasu jsme s dětmi projeli na kole, mimo naučnou stezku Zelendárky, kterou jsme prošli. Děti zaujala naučná stezka, kde se zájmem četly informační tabule. Byla to zároveň část trasy, kde se dověděly nejvíce novinek o kraji. Nejen děti litovaly, že nebyl přístupný pivovar v Protivíně. Velký ohlas mezi dětmi mělo koupání u Benešovského mlýna.

Využití únikové cesty:

Počasí bylo krásné a problémy na trase se žádné nevyskytly, tudíž nebyl důvod k použití únikové trasy.

Ověření

Trasa číslo 8 : Kestřany – Žižkův památník -Sudoměř –Putim

Ověřovatelé trasy:

Trasu ověřovalo 6 dětí ve věku 9 a 10 let.

Termín ověření:

- listopad 2006

Vhodnost trasy:

Trasa není závislá na turistické sezóně, lze ji projít kteroukoliv roční dobu (za příznivého počasí). Lze využít cykloturistiky, celá trasa je sjízdná. Při výletu se děti seznámí jak s historickými, tak i s přírodovědnými informacemi.

Problémy na trase:

Nevýhodou trasy je část za obcí Kestřany vedoucí po asfaltové silnici, která však není příliš frekventovaná.

Využití únikové cesty:

I přes pozdní datum ověření (listopad 2006), bylo krásné podzimní počasí, tudíž jsme únikovou cestu nemuseli použít.

Ověření

Trasa číslo 9 : Mirotice – Boudy-Čimelice

Ověřovatelé trasy:

Trasu ověřovalo 5 dětí ve věku 9 - 11 let

Termín ověření:

- říjen 2006

Vhodnost trasy:

Trasa je mírně náročná s občasnými stoupáními. Trasa je vhodná i pro cykloturistiku, úsek pod Velkým Kosatínem se dá objet po asfaltové silnici.

Problémy na trase:

Občerstvení je možno pouze ve výchozím a cílovém bodě. Trasa vede zčásti po asfaltové silnici. Na silnici do lesa se však smí pouze s povolením hajného, tudíž zde není žádný provoz.

Názor dětí:

Dětem se trasa velice líbila. Dověděly se zajímavosti o Mikolášovi Alšovi, během cesty se naučily básničku J. Seiferta – Mikoláš Aleš. Velice je zaujal kámen Viklan, nemohly pochopit, jak je možné, že nepadne.

Využití únikové cesty:

Během cesty nás nepotkalo nic neočekávaného a počasí nám přálo, tudíž jsme únikovou cestu nemuseli využít.

Ověření

Trasa číslo 10 : Zvíkov – Orlík

Ověřovatelé trasy:

Trasu ověřily 4 děti ve věku 8 a 9 let a jedna dívka na invalidním vozíku ve věku 10 let, kterou na parkoviště před hrad Zvíkov dovezli rodiče v osobním autě a poté si ji na Orlíku opět vyzvedli.

Termín ověření trasy:

- září 2006

Vhodnost trasy:

Trasa je vhodná pro jakékoliv věkové kategorie díky svojí nenáročností. Je vhodná i pro děti méně pohyblivé či na invalidním vozíku.

Problémy na trase:

V sezóně na trase není potřeba přílišného značení - davy turistů vždy dovedou k cíli. Pro toho, kdo hledá při výletech klid, je lepší se této trase vyhnout.

Názor dětí:

Zámek Orlík i hrad Zvíkov děti velice zaujal a s nadšením procházely vyzdobené sály a prohlížely si exponáty a výstavy. Největší úspěch na trase však měla plavba po přehradě. Pro mnohé to byla vůbec první plavba na lodi.

Ověření

Trasa číslo 11: Mosty přehrad

Ověřovatelé trasy:

Trasu ověřovaly 4 děti ve věku 10-12 let.

Termín ověření:

- říjen 2006

Vhodnost trasy:

Trasa je velmi náročná, přestože téměř celá vede po dobře značené stezce. Trasa nevede po žádných rušných silnicích a nabízí nádherné výhledy na přehradu.

Problémy na trase:

Větší pozornost na turistické značení doporučuji dávat v okolí Hrejkovického potoka, kde jsou značky od sebe dosti vzdáleny. Trasa místy vede přímo nad přehradou ve vysoké výšce, v těchto úsecích je nutné jít velmi opatrně a dávat pozor.

Názor dětí:

Trasu jsem prošla s dětmi ze sportovní třídy, tudíž šlo o děti trénované, pro které je pohyb zábava. Děti trasa viditelně bavila, protože se pohybovaly opravdu v divoké přírodě. Trasu jsme zpestřovaly hrami a děti se dověděly zajímavé informace o Orlické přehradě. I přes to, že tato trasa je v průvodci nejnáročnější, byly z ní děti nejnadšenější.

Využití únikové cesty:

Počasí nám přálo celou cestu, tudíž jsme nemuseli zkrácení cesty využít.

V.ZÁVĚR

Diplomové práce byla vytvořena k navržení a ověření turistického průvodce Píseckem, k seznámení s obecnými problémy v turistice a s pojetím turistiky ve vzdělávacích programech na 1. stupni základní školy.

Teoretická část dává informace o historii turistiky, obsahu, formách a významu turistiky. Zároveň přináší informace, jak se turistika vyskytuje ve vzdělávacích programech na 1. stupni základní školy a seznamuje nás se základním turistickým značením. Poslední podkapitolou teoretické části je charakteristika oblasti Písecka.

V praktické části jsou navrženy trasy a jejich ověření. Trasy jsou seřazeny podle vzdálenosti od města Písku. Každá trasa je uvedena mapou, základními údaji, popisem oblasti a zakončena obrazovou přílohou. Každá trasa byla ověřena skupinou dětí, u kterých jsem pozorovala jejich zaujetí pro trasu, zjišťovala jejich názory a dojmy.

Poslední částí diplomové práce jsou přílohy, které přinášejí zajímavé informace a materiály, které se dají využít k poučení dětí i k jejich motivaci.

Doufám, že tato diplomová práce bude přínosem pro návštěvníky Písku a jeho okolí a poslouží jim jako zajímavý materiál a inspirace pro jejich výlety.

POUŽITÉ PRAMENY

Literatura:

BERDYCHOVÁ J. a kol.: Tělesná výchova pro studující učitelství základní školy.

Praha, SPN 1978

HECKEL V. : Hrady a zámky v Čechách. Pressfoto, Praha 1987

KOZÁKOVÁ M.: Vlastivědná příručka okresu Písek. Okresní pedagogické středisko
v Písku 1987

LUDVÍK M. : Malá encyklopedie turistiky. Praha: Olympia 1986

McMANNERS HUGH: The Commando survival manual. Dorling Kindersley Limited.

London 1994

MOSER FR. : Pěší turistika. Praha: Olympia 1986

PALÁT M. a kol.: Lexikon pro turisty a táborníky. Olomouc 1999

PODHORSKÝ M. : Jižní Čechy. Freytag a Bendt: Praha 1999

PODHORSKÝ M.: Jihočeský kraj. Freytag a Bendt: Praha 2003

Mapy: PÍSEK – MILEVSKO. Turistická mapa 1: 120 000. P.F.art Brno

POVLTAVÍ – PÍSECKO. Mapa pro turisty a cyklisty 1:75 000. SHOCart Zlín

PÍSECKÉ HORY A HŮRKY. Turistická mapa 1: 40 000 SHOCart Zlín

Internet: www.icpisek.cz

www.vyletnik.cz

www.stezka.cz

www.mapy.cz

Ostatní materiály: materiály infocentra v Písku

- Vymaluj si město Písek – městský úřad Písek 2001

- Sedláčkova stezka - průvodce pro pěší, Písek 2006

- Písek – turistické informace 2006- 2007 – městský úřad

informační tabule v terénu

PŘÍLOHY

Příloha č.1.: Báseň Jaroslava Seiferta

Mikuláš Aleš

Autor:Jaroslav Seifert

Šel malíř chudě do světa.
No –jak se dařívává
těm, které živí paleta
a skromná česká sláva?

Hrníčku – říkal, vař mi, vař,
peníze nejsou v míšku.
A kreslil dětem slabikář,
tu nejkrásnější knížku.

Tu oslík, slimák, strom a mrak,
jeleny kreslil, srnce.
Ty malé dával za šesták
a větší po korunce.

A tu je majka, pták a klec,
had, úly, čmelák, raci.
Být umělcem je hezká věc,
však, žel, se nevyplácí.

A přece byl tak bohatý
jak nikdo v širém kraji.
Byl z těch, ač neměl dukáty,
kdo nejvíc rozdávají.

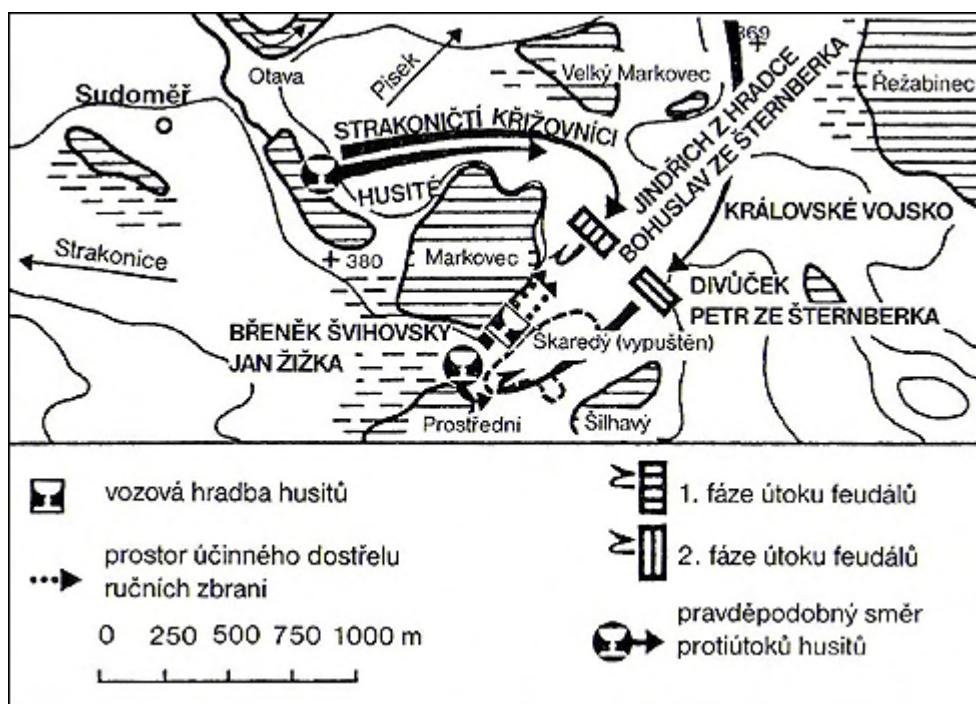
Můj Bože, měl-li jaký hřích,
odpusť mu, nic to není!
A dej, ať se má v nebesích
jako o posvícení.

Příloha č.2.: Bitva u Sudoměře

Bitva u Sudoměře (25.03.1420)

První větší vítězné střetnutí husitů s panským vojskem a strakonickými johanity. Husitská výprava měla dvanáct vozů, na čtyři sta pěších osob obojího pohlaví a devět jezdců. Zprávy o blížícím se útoku přiměly Žižku urychleně vyhledat výhodné postavení na malé výšině, k níž byl přístup jen úzkou šíjí mezi rybníky Markovcem a Škaredým a kterou ze zadu chránily další rybníky a bažiny. Rytířská jízda zahájila útok za soumraku. Prvnímu sledu vznikly značné ztráty, druhému se však podařilo proniknout do samé blízkosti provizorní vozové hradby. Seskupení nepočetných obránců s krátkou čelní frontou nedávalo jízdě možnost uplatnit v rozvinutém šiku svou převahu. Hrdinný odpor bratří, kteří se "na špici" mohli vystřídat, záhy způsobil paniku mezi těžkooděnci, na něž se zezadu tlačili jejich spolubojovníci. Rozklad královského vojska uspíšila hustá mlha, jež velitelům ztížila orientaci. Jednotlivé skupiny pokračovaly v boji s husity i s terénními překážkami, když však poznaly marnost svého úsilí, obrátily se na ústup a hnaly před sebou asi tři desítky husitů, které se jim při jejich výpadu z hradby podařilo zajmout. Ti pak byli vyměněni za panské zajatce, získané při dobytí Mladé Vožice.

Příloha č.3.: Jak se chovat v lese

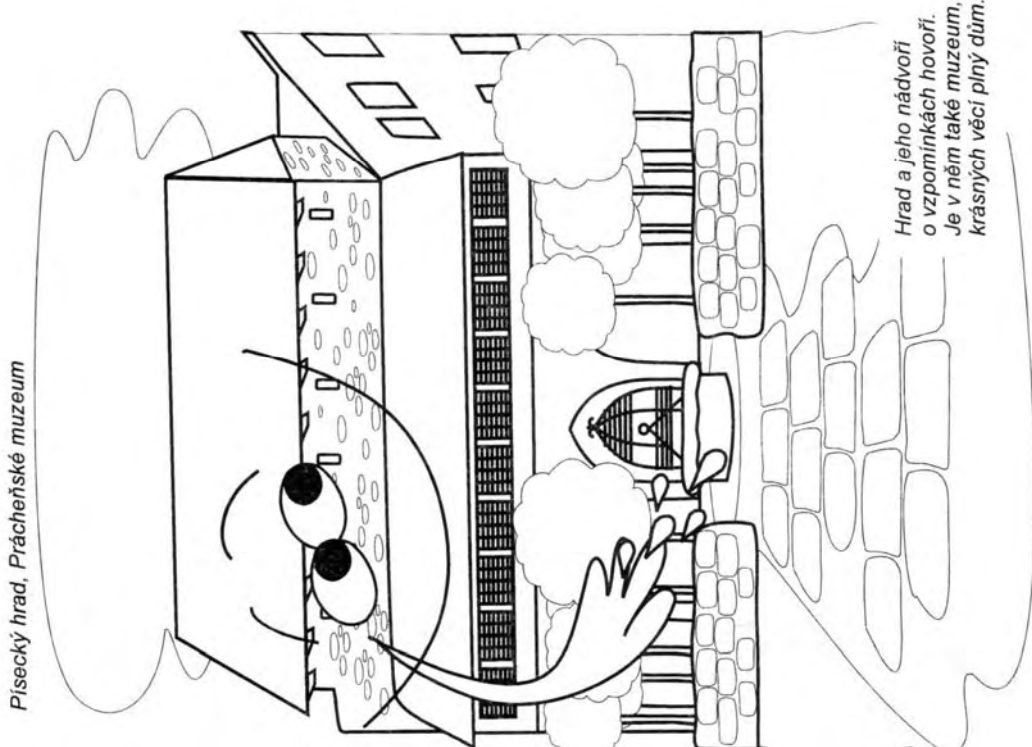
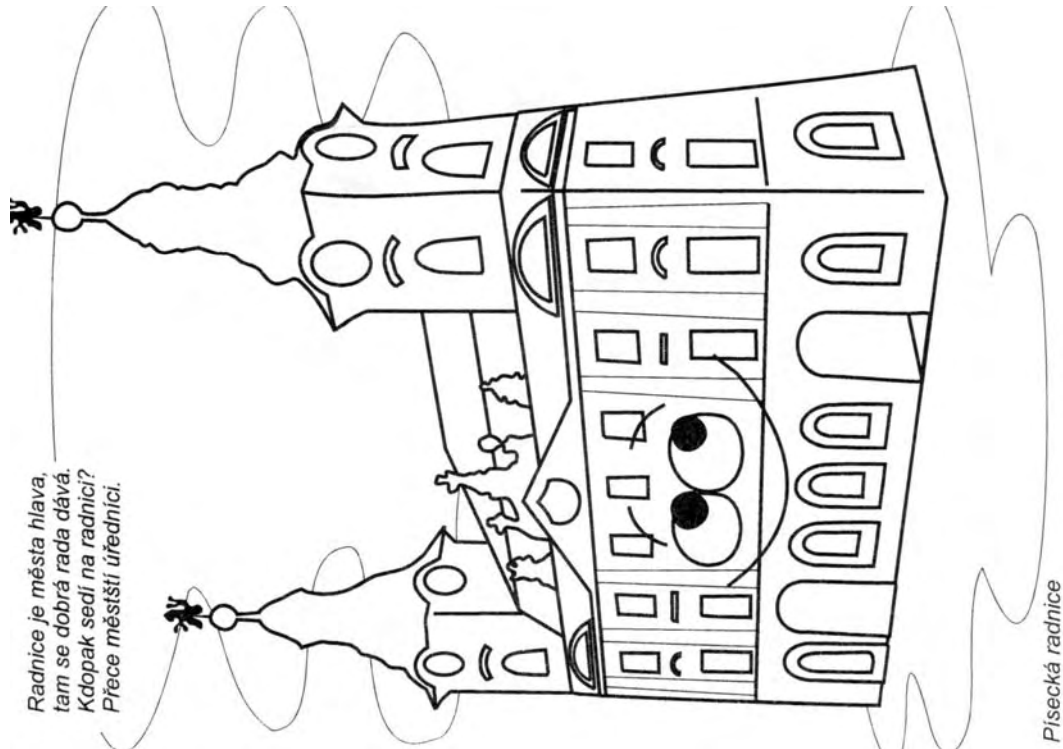
Každý občan má právo vstupovat do lesa na vlastní nebezpečí. Při tom je povinen les nepoškozovat, nenarušovat lesní prostředí a dbát pokynů vlastníka, popřípadě nájemce lesa a jeho zaměstnanců. Podle lesního a mysliveckého zákona souvislosti s turistikou a cestovním ruchem je v lesích zakázáno:

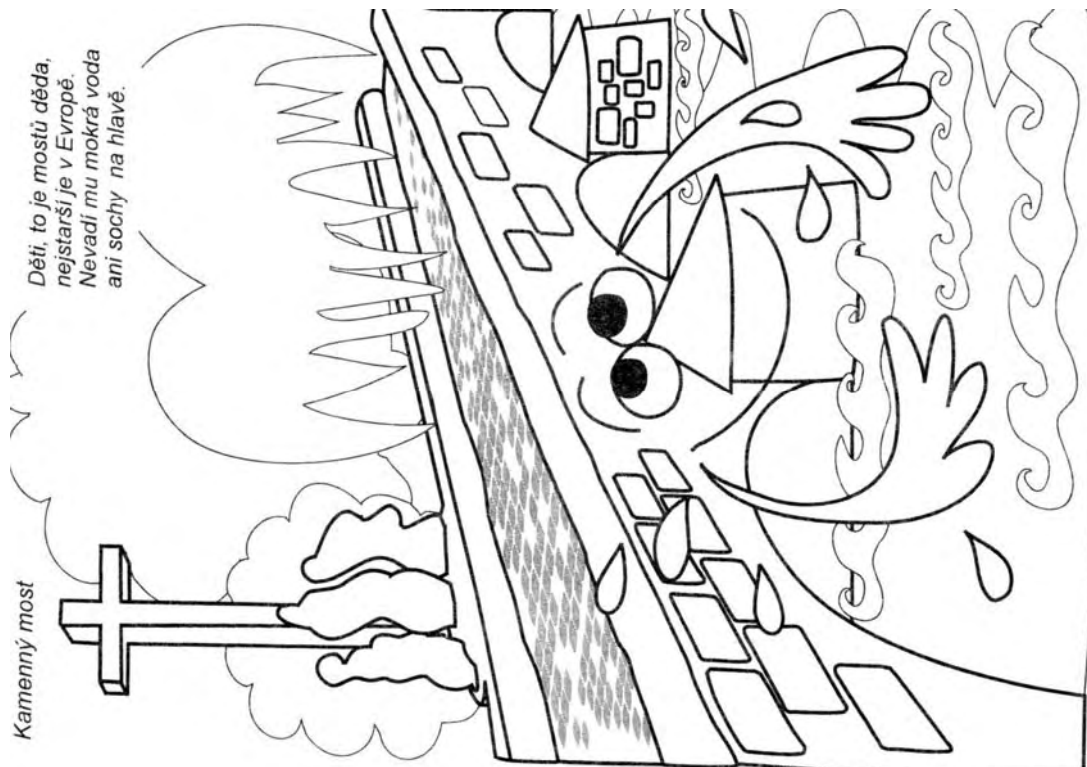
- rušit klid a ticho
- provádět terénní úpravy, narušovat půdní kryt, budovat chodníky, stavět oplocení a jiné objekty, zneužívat a poškozovat lesnická zařízení
- těžít a poškozovat stromy a keře
- sbírat lesní plody způsobem, který uškozuje les
- jezdit a stát s motorovým vozidlem
- vstupovat do míst, kde se provádí těžba, manipulace nebo doprava dříví, do míst oplocených nebo označených zákazem vstupu
- jezdit na kole, na koni, na lyžích nebo na saních mimo lesní cesty a vyznačené trasy
- kouřit, rozdělávat oheň nejen v lesích, ale až do vzdálenosti 50 m od okraje lesa
- odhazovat hořící nebo doutnající předměty
- tábořit mimo vyhrazená místa a narušovat vodní režim úpravou toků
- znečišťovat les odpadky a odpady i za chatami i zahrádkami
- volné pobíhání psů a koček ve vzdálenosti 200 m od obydlí stavení
- přivlastnit si nalezené shozy paroží a usmrcenou zvěř
- vstupovat do míst, ve kterých právě probíhá hon a naháňka

Příloha č. 4.: Lodní doprava (rok 2006)

ORLÍK - ZVÍKOV A ZPĚT							
1.4.2006			28.5.2006				
OD			DO				
2.9.2006			26.10.2006				
POUZE SOBOTY, NEDELE A STÁTNÍ SVÁTKY							
ODJEZD SMĚR – ZVÍKOV			ODJEZD SMĚR - ORLÍK				
ORLÍK	11.00	14.30	ZVÍKOV	12.30	16.00		
ZVÍKOV	11.45	15.15	ORLÍK	13.15	16.45		
ORLÍK – ZVÍKOV A ZPĚT							
OD 3.6.2006			DO 25.6.2006				
POUZE SOBOTY, NEDELE							
ODJEZD SMĚR - ZVÍKOV			ODJEZD SMĚR - ORLÍK				
ORLÍK	10.30	13.15	15.15	ZVÍKOV	11.30	14.15	16.45
ZVÍKOV	11.15	14.00	16.00	ORLÍK	12.15	15.00	17.30
OD 1.7.2006 DO 29.8.2006 OD ÚTERÝ DO NEDELE							
ODJEZD SMĚR ORLÍK – ZVÍKOV							
ORLÍK - ZÁME K	8.45	10.30	12.45	14.45	17.00		
ZVÍKO V - HRAD	9.35	11.20	13.35	15.35	17.50		
ODJEZD SMĚR ZVÍKOV – ORLÍK							
ZVÍKO V - HRAD	9.40	11.45	13.45	15.45	18.00		
ORLÍK - ZÁME K	10.25	12.35	14.35	16.35	18.50		

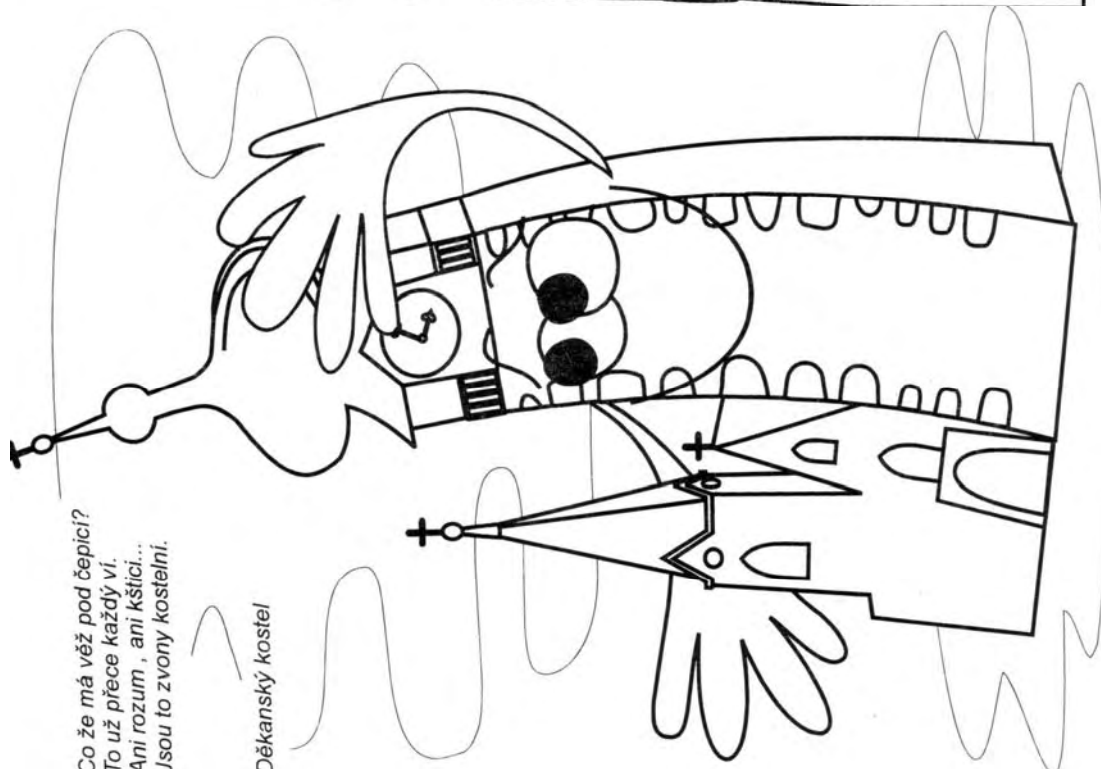
Příloha č.5.: Vymaluj si město Písek

Kamenný most

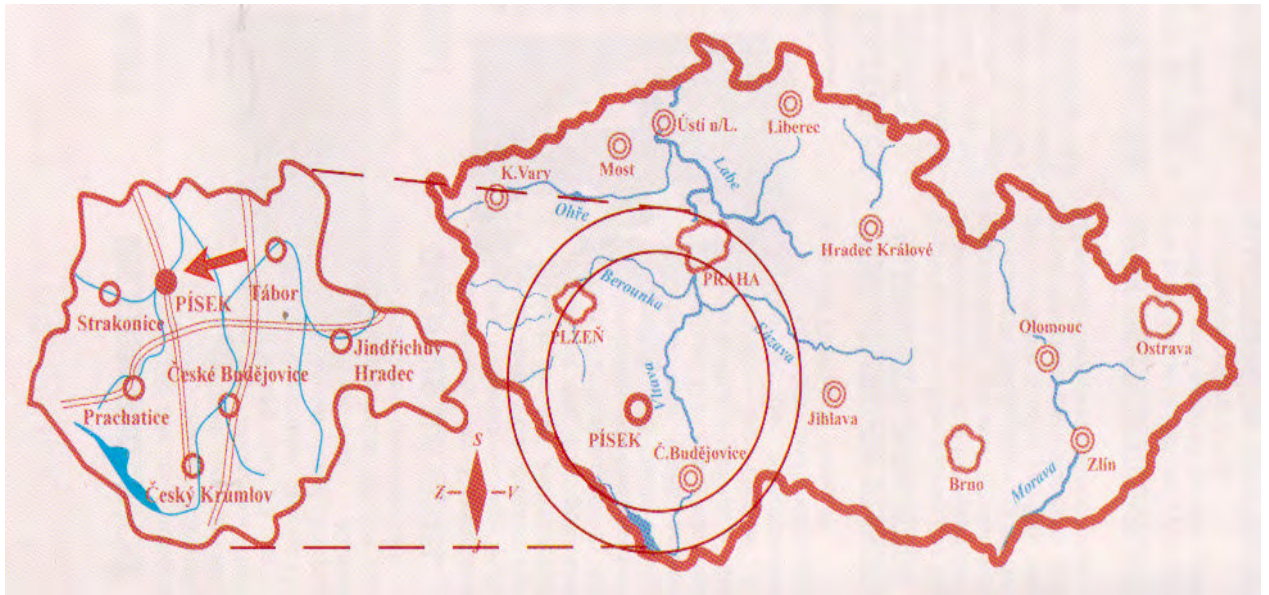
Děti, to je mostů děda,
nejstarší je v Evropě.
Nevadí mu mokrá voda
ani sochy na hlavě.

Děkanský kostel

Co že má věž pod čepicí?
To už přece každý ví.
Ani rozum , ani kšticí...
Jsou to zvony kostelní.

Příloha č. 6 : Mapa oblasti

Příloha č. 7: Dopravní spojení s Pískem

Vlak: Písek leží na trati č.200 : Zdice- Protivín a na trati č. 201: Tábor - Ražice

Autobus: autobusy přijíždějí do Písku z mnoha koutů republiky. Nejfrekventovanější jsou od Strakonice, od Prahy a Českých Budějovic.

Automobil: Do Písku se lze dostat - od Plzně a Českých Budějovic po silnici E49
- od Prahy po silnici R4 a R20
- od Tábora po R29

Příloha č. 8: Městské symboly Písku

Znak města Písku je tvořen modrým štítem, v němž je stříbrná kvádrová hradební zeď s cimbuřím o šesti stínkách a s otevřenou branou bez vrat, s vytaženou zlatou mříží. Za hradbou stojí dvě rovněž kvádrové stříbrné věže, každá s jedním oknem, cimbuřím a červenou valbovou střechou se zlatými makovicemi. Mezi věžemi stojí na hradbě, takže zakrývá část cimbuří, červený štítek s českým dvouocasým lvem. Nad štítkem je zlatý ubývající půlměsíc a šesticípá hvězda. Stejně hvězdy jsou na okraji štítu po stranách věží.

Vlajka města Písku je tvořena dvěma stejnými pruhy, z nichž horní je žlutý a dolní je modrý. Při svislém použití je žlutý pruh umístěn vlevo.

Logo města Písku je tvořeno dvěma českými lvy, kteří uprostřed drží znak města. Provedení loga je černobílé.

Turistické logo města Písku je autorským dílem chráněným licenční smlouvou s výhradní licencí pro Město Písek.